

அருள் ஒளி

நவராத்திரி சிறப்புமலர்
வெளியீடு

ஸ்ரீ துர்க்காகேவி தேவஸ்தானம்

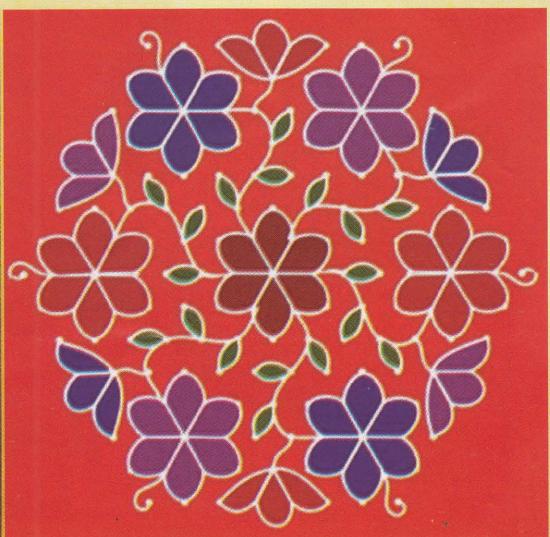
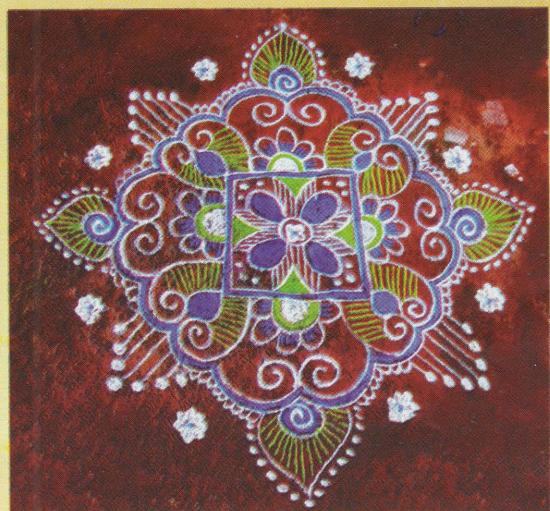
தெல்லிப்பழை, இலங்கை

2017

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கோலக் காட்சிகள்

அருள் ழூளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசர்ய்

கலாநிதி ஆறு. திருமூருகன் அவர்கள்
உதவி ஆசர்ய்

திரு. ச. ஏழுர்நாயகம் அவர்கள்

புட்டாதி மாத மலர்

2017

வெள்பீடு : மு. துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பதூர், இலங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
face book : [@tellidurga@gmail.com](https://www.facebook.com/tellidurga)

பதிவு லை.: ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019-3

அழுதமுது காத்திருக்கும் அன்னையர் துயரை ஆண்டவன் தான் போக்க வெண்டும்

எம்மண்ணில் காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பாக காத்திருந்து அல்லவுறும் அன்னையரின் கண்ணீருக்கு இதுவரை பதில் இல்லை. அரசியல் வாதிகளிடமும் ஆணைக்குமுக்கள் முன்னும் தம் துயரை எடுத்துரைத்து எப்பயனும் இன்றி, கவனயீர்ப்புப் போராட்டங்களை தொடர்ந்து நடாத்தி வரும் அப்பாவிகளுக்கு எவ்தான் பதில் கூறுவர். தெருக்கரைகளிலும் கோவில் வாசல்களிலும் தம் உறவுகளின் புகைப்படங்களைக் காட்சிப்படுத்தியவன்னம் பல மாதங்களாகக் காத்திருப்பவர்களின் கதை தொடர்க்கதையாகவே உள்ளது. தெய்வங்கள் தான் இவர்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கவேண்டும். பல பச்சிளம் சிறார்கள் தந்தையைக் காணாது காத்திருக்கிறார்கள். தன் கணவன் வருவான் வருவான் எனக் காத்திருக்கும் பெண்ணின் வேதனையை யாரறிவார். வயிற்றில் சமந்து பெற்று வளர்த்த தாய், பிள்ளைகளின் பயனை அனுபவிக்கும் காலத்தில், எத்தனை படிகள் ஏறி என் பிள்ளையைக் காட்டுங்கள் என்று ஓலமிட்டு அழும் காட்சி தொடர்கிறது.

ஆட்சிகள் மாறலாம், அரசியல் கட்சிகளின் தலைமைகள் மாறலாம், பதவிகள் பலர் பெறலாம். பாவப்பட்ட இவ் ஆத்மாக்களின் துயரைப் போக்காதவர்கள் பாவத்திற்கு ஆளாவார்கள். இவர்களுக்காக சரியான முயற் சிகிளை எடுக்காத மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அறத்திற்கு பதில் கூறவேண்டியவர்களே!

“நாள்தொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாள்தொறும் நாடு கெடும்”

தன் நாட்டில் நடக்கும் நன்மை தீமை நாள்தோறும் ஆராய்ந்து அதற்குப் பரிகாரம் காணாத மன்னனின் நாடு, நாள்தோறும் நலிந்துகொண்டே செல்லும் என்ற வள்ளுவர் வாக்கு உண்மையானது. என் செய்வோம்? அறத்தின் நாயகிபராசக்தியின் நவராத்திரி காலத்தில் கண்ணோரோடு அலையும் காணாமற் போனவர்கள் குடும்பத்தவரின் கண்ணோருக்கு விடை கிடைக்க நாழும் வேண்டுவோம்.

அறம் காக்கும் அம்பிகை ஆறுதல் தருவாள்.

- ஓசிரியர்

சிவபூமி கண்தான சபை

தானாங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

கலாநிதி ஸ்ரீ. திருமுருகன்
021 - 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்
Dr. ச. குகதாசன்
021 - 222 3645

சக்தி வழிபாடு

தாய்வழி பிறப்பன உயிர்கள், பெற்றுத் தருபவள் தாய், உயிர்களை மட்டுமா? நாம் காணும் உலகம், கண்ணுக்கெட்டாதவரை பரந்து விரிந்த அண்டம் யாவையும் பெற்றது யார்? படைத்தது யார்? இவை எப்படித் தோன்றின.

அலைபாயும் கடல், வானுயர் மலை, உயிர் தரும் காற்று, எல்லைகாணா ஆகாயம், சுட்டெரிக்கும் தீ யாவற்றையும் தோற்றுவித்தவர் யார்?

வண்ண வண்ணச் செழிகள்; மயக்கும் மணம் தரும் மலர்கள்; சுவைதரும் பழங்கள்; வனப்புமிகு இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் பறவைகள், வியப்புட்டும் நீர் வாழ்வன; விந்தைமிகு நிலம் வாழ்வன; இவற்றை இணைத்துத் தோற்றுவித்த சக்தி எது?

சூரியன், சந்திரன், பூமி, கோள்கள் யாவற்றின் தோற்றமும் அசைவும் இயக்கமும் நடைபெற மூலமான சக்தி எது?

உயிர்கட்குத் தாய்போல அண்டத்துக்கும் தாயானவளே சக்தி, நம் சிற்றறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளின் சக்தியே உலகின் தாய். அனவற்ற அன்பு, எல்லையற்ற கருணை, தொடர்ச்சியான இடையீட்டற் இயக்கம் இவைதான் பரம்பொருளின் சக்தி.

இந்த அன்னையின் வழிபாடே சக்தி வழிபாடு. அறிவு நிலை சிவன் எனில் இயக்கநிலை சக்தியாம். சிவன் வேறு சக்தி வேறு அல்ல. சொல்லும் பொருளும் போல, தீயும் வெப்பமும் போலச் சிவனும் சக்தியும் வேறநக கலந்து நிற்பவர்கள்

சத்தன் அருள்தரின்

சத்தி அருளுண்டாம்

சத்தி அருள்தரின்

சத்தன் அருளுண்டாம்

- திருமூலர், திருமந்திரம்

சிவன் தந்தை எனில் சக்தியே தாய் - இப்படி இணைந்து நோக்கி வழிபடுதலே மரபு.

'என்றாளுமாய் எனக்கெந்தையுமாய்'

'தாயானைத் தவமான தன்மையானை'

- அப்பர்

'தாயாகி என்னை வளர்த்தனை போற்றி'

- மாணிக்கவாசகர்

‘தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற எனது தெய்வம்’

– வள்ளலார்

இவற்றை சாகைசபிட பாடு ஸ்வைத் தீர்ப்பு நாகையை பைபாபி பூக்காடு ம்பானையை ப்பாலை குவிடீ குப்பை ரகைதைப் பகுக்குஞ்சை க்கூடு ஏந்தை பாடு இவ்வாறு பரம்பொருளையும் சக்தியையும் வழிபடும் மரபு தொன்று தொட்டு உள்ளதாகும். உலகின் அன்னையே சக்தி. அவளே அனைத்தின் தோற்றுத்துக்கும் காரணி என்ற கொள்கை உலகின் பல பாகங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகும்.

சிந்துச் சமவெளியில் அகழ்வாராயச்சிகளில் சக்தியின் வடிவங்கள் பெறப்பட்டன. 4000 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்து மக்கள் அன்னை வழிபாட்டை மேற்கொண்டதற்கு இவை ஆதாரங்கள்.

பண்டைய நாகரீகங்கள் பலவற்றில் சக்தி வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளதை அகழ்வாய்வாளர், வரலாறு புனைவோர் தெளியக் கூறியுள்ளனர். அங்கெல்லாம் சக்தியின் உருவச்சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இருக்கு வேதத்தில் பெண் தெய்வங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. “தேவி சூக்தம்” என்ற பகுதியில் உலை, இராத்ரி, அத்தி, வாசி, புரங்கி, திசச, ஈளா, வாருணி ஆகிய பெண் தெய்வங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனால் அறியப்படுவது என்ன? சக்தி வழிபாடு வேத காலத்துக்கு முன்பே இருந்தது என்பதாம்.

பக்தர்கள் சக்தியைப் பல்வேறு வடிவங்களில் காண்கின்றனர். மாரியம்மன் வழிபாடு ஒருபுறம்.

காளிஆத்தாள் வழிபாடு ஒருபுறம். கண்ணகி யம்மன் வழிபாடு ஒருபுறம். உலக நாயகி வழிபாடு ஒருபுறம். நகரமாயிலென், சிற்றாராயிலென் அங்கெல்லாம் அம்மன் கோவில்கள் உள்.

அன்னைதான் பராசக்தி, அவளே ஆதிசக்தி. அவள் அருளால் உலகில் நன்மைகள் நிகழ்கின்றன. நோய் தீர்ப்பவள் அவளே. வினை போக்குபவள் அவளே. தனம் தருவாள் தளரவறியா மனம் தருவாள். நல்லன எல்லாம் தருவாள்.

அறியாமல் செய்த பிழைகள் பொறுப்பாள். பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயாகி, பிறந்தோர் எய்தும் பயன்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அனைத்தையும் தந்தருள்வாள்.

சக்தி இன்றிச் சிவன் இல்லை எனத் தனது சௌந்தர்ய கைரியில் சக்தியின் மகிழமையைக் கூறிய ஆதிசங்கரர், தன்னை உன்மையாக வழிபடுவோருக்குச் சகல செல்வங்களும், யோகங்களும், பெருவாழ்வும் அளிக்கிறாள் அன்னை எனக் கூறியுள்ளார்.

சக்தியின் அருள்

நினைந்து நினைந்து உருகி, உள்ளம் ஒருமைப்பட்டு, அன்னையை நெஞ்சில் நிறுத்தி வழிபடும் அடியவர்கள் அன்னையின் அருளை அளப்பில பெறுவார்.

அன்னையின் அருள் பெற்று ஆன்ம ஈடேற்றும் பெற்றோர் என்னிக்கை அளப்பிலது. எவர் எவர் எதை எதை உள்ளம் நெக்குருகி வழிபட்டுக் கேட்கிறாரோ அவரவர்க்கு அதையெல்லாம் வழங்கி ஆட்கொள்ளும் அன்னையே சக்தியாவாள்.

சீர்காழியில் ஞானசம்பந்தப் பெருமான், ‘அம்மா’ என்றழைத்த குரல் கேட்டு, சிவபெருமான் உடன் வர வந்த உமாதேவியார் ஞானப்பால் ஊட்டி அருள் வழங்கினார். ஞானப்பால் உண்டுதிருஞானசம்பந்தர் சிவஞானம் பெற்றார்.

உவமையிலாக் கலைஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர், சைவமும், தமிழும் தழைக்க அருள் வாழ்வ வாழ்ந்தார். புற்சமயவாதிகளை வாதத்தில் வென்றார். தேவாரப் பனுவல்கள் பாடித் தமிழைத் தெய்வ மொழியாக்கினார். உமையின் அருளாலன்றோ அவர் ஊட்டிய ஞானப்பால் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர் அருளாளராக வாழ்ந்து, தமிழரும் சைவமும் வாழ வழிசெய்தார்.

ஆதி சங்கரரின் சௌந்தரிய லகரியில் 75வது பாடலில், “பார்வதி அம்மையே! உன் பாலை அருந்திய திராவிடக் குழந்தை பெரும்புலவரிடை எல்லோரும் கவரக் கூடிய கவி ஆகிவிட்டார்: எனக் கூறுகிறார்.

காஞ்சிபுரத்தில் 1500 ஆண்டுக்கு முன் சீகர் வாழ்ந்தார். இவர் பிறவியில் ஊமை, சக்தியை வழிபட்டார். அருள் பெற்றார். பேசும் திறமும் பெற்றார். அன்னை காமாட்சியைப் போற்றி 500 பாடல்கள் கொண்ட “ஹீமுக பஞ்ச சதி” பாடனார்.

300 ஆண்டுக்கு முன் திருக்கடவுரில் வாழ்ந்தவர் அபிராமிப்பட்டர். அன்னை அபிராமியிடம் ஆழ்ந்த பற்றும், ஈடுபாடும் கொண்டவர். கோயிலில் தியானத்தில் கிருந்த பொழுது திதி கேட்டு அங்கு வந்த சரபோஜி மன்னனிடம் அமாவாசை என்பதற்குப் பதிலாகப் பூரணை எனக் கூறினார். மன்னன் சினந்தான். உறிகட்டிக் கீழே தீழுட்ட, உறியில் இருந்தவாறு அபிராமி அந்தாதி பாடத் தொடங்கினார். “விழிக்கே அருளுண்டு...” எனத் தொடங்கும் 79வது பாடலைப் பாடும்பொழுது அன்னை தோன்றித் தனது தோட்டினை வானத்தில் வீசிப் பூரணச் சந்திரன் தரும் ஒளியைக் காட்டினாள். மன்னவரும் மற்றையவரும் வியந்தனர். தொடர்ந்து பாடல்களைப் பாடி 100 பாட்டுகளாக அந்தாதியை நிறைவு செய்தார்.

வங்காளத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் பிறந்த இராமகிருஷ்ணர் தட்சிணைஸ்வரம்

காளிகோவிலில் பூசாரியாக இருந்தவர். சாத்திரமுறைப்படி சக்திவழிபாடு செய்தவர். யோகமுத்தியும் ஞானசித்தியும் பெற்றவர். நினைத்தவுடன் நீர்விகல்ப சமாதி கைவரப் பெற்ற பெருமான். இன்று உலகம் முழுவதும் பரந்து சமுதாயப்பணி செய்துவரும் இராமகிருஷ்ணபிள்ளை இவர் சீடர்களால் அமைக்கப்பெற்றது. கல்விப்பணி, மருத்துவப்பணி, ஆன்மீகப்பணி எனப் பணிபுரியும் இந்த மிழனின் அருளாளர்கள் சக்தி உபாசகர் இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் வழி வந்தவர் களன்றோ?

தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாழுந்தவர் வீரை கவிராச பண்டிதர். அன்னை மீனாட்சியின் அருள் பெற்றவர். ஆதிசங்கரர் இயற்றிய 'சௌந்தர்ய லகரியை'த் தமிழில் தந்துள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டில் சக்தி வழிபாட்டைப் பரவலாக மக்களிடையே பரப்பி வருபவர் மேல்மருவத்தூர் ஆதிபராசக்திக் கோவிலின் பங்காரு அடிகளார். சக்தி வழிபாடு அனைத்துத் தர மக்களுக்கும் பொதுவானது என்பதைப் பரப்பி வருகிறார். ஆன்மீகப்பணியுடன் சமுதாயப்பணியும் செய்து வருகிறார்.

சக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபடும் அருளாளர்கள் காலம் தோறும் தோன்றிச் சக்தி வழிபாட்டின் பெருமையை உயர்த்திப் போந்தார்கள்.

நாமும் சக்திவழிபாட்டில் ஈடுபட்டு அருள்பெற்று உயர்வோமாக.

வெற்றி

எந்தெந்த காரியம் யாவினும் வெற்றி
எங்கு நோக்கினும் வெற்றி மற்றாம்கு
விருத்த வாயிலொழிக் கொங்கனும் வெற்றி
வேண்டும் சேனாக் கருளினன் காளி
தந்தெந்த நிர்யது தெய்வது மேனும்
சாரு யானுட யாயினு மஃவதும்
மந்தெ யாய்ய னாருட்டெருங் காளி
பாரிஸ் வெற்றி யெனக்குறு யாகே.

எண்ணு மெண்ணாவ்கள் யாவினும் வெற்றி
எங்கும் வெற்றி யெதுனிலும் வெற்றி
கண்ணு மாநுயிரு மென் நின்றாள்
காளித் தூயில் கெனக்கருள் செய்தாள்
மண்ணாவும் கார்றும் புனலு மனலும்
வானும் வசந்து வணாவ்கி நின்லாகோ?
விண்ணானு தோர்பணிந் தேவல்சிசம் யாகோ
வெ ச்க காளி பதாக்கிளன் பார்க்கே?

- சுமிரமணிய பாரதியர்

ஹ්‍රි සක්‍රම

සක්ති ව්‍යුහපාට්‍යුරුකුරිය යන්ත්‍රිරාංකකൾ පළ මෙයේ. අව්‍ර්‍යුල් සක්‍රරාජම් එනක් කුරික්කපැඩුම් හ්‍රි සක්‍රමේ ඉයර්වානාතු. හ්‍රි ලඩිතා මකාතිරිපුරුසන්තරි, හ්‍රි සක්‍රත්තෙයේ තන් ගිරුප්පිටමාකක් කොණ්න්ටවල්.

විශක්කම් : මෙහි මෙල් නොක්කිය නාණ්‍කු මුක්කොණාංකකෙලයුම්, ක්‍රීඩ් නොක්කිය ඇන්තු මුක්කොණාංකකෙලයුම් කොණ්න්තු. ක්‍රීඩ් නොක්කිය නූ මුක්කොණාත්තින් මත්තියිල් පින්තු උණාතු. ඕවර්ගෝර්ස් සුද්ධි වට්මාක එමුතිය එස්ඩිතුම්, තොමුම්, අතෙස් සුද්ධි වට්මාක එමුති පතිනාරු මිතුම් තොමුම්, අතෙස් සුද්ධි මුණ්‍රු - මෙකගෙයාකිය වට්ටංකුනුම් උණානා. අතෙස් සුද්ධිවුම් සතුරාමාක අමෙන්ත මුණ්‍රු රෙකෙකුනුම්, නාණ්‍කු තිශෙකුනුම් නාණ්‍කු වායිල්කුනුතැන් අමෙන්තුණානා.

මෙල් නොක්කිය නාණ්‍කු මුක්කොණාංකුනුම්, සිව කොණාංකකൾ, ක්‍රීඩ් නොක්කිය ඇන්තු මුක්කොණාංකුනුම් සක්ති කොණාංකකൾ. ඕවෙ තම්මුල් ප්‍රාන්තුණානා. මිතනාල් නූවිල් ක්‍රීඩ් නොක්කිය මුක්කොණාම ගුණ්‍රුම්, අතනෑස් කුද්‍රුන්ත එන් කොණාම්, අතනෑස් කුද්‍රුන්ත පත්තුක් කොණාම්, ඕවර්ගෝර්ස් සුද්ධින්ත පතිනාරු කොණාම්, ආක 43 කොණාංකක් මුණ්‍රුනානා. අතනාල් තොවියෙ නාර්ථු මුක්කොණ නායකි ගුණ්‍රුම් කුරිපිටුවර්.

හ්‍රි සක්‍රත්තිල් ගුණ්පතු ආවරණාංකක් (තට්ටුක්ක්ල්) මෙයේ.

1. තිරර ලොක්ය මොහුණ සක්‍රම - මුණ්‍රු සතුරක් කොඩුක්ක්ල්
2. සර්වාපරිපුරක් සක්‍රිරම් - 16 මිතුම් තොම්
3. සංචොපණස් සක්‍රම - 8 මිතුම් තොම්
4. සර්ව ඡේඛපාක්කිය තායකම් - පතිනාරු කොණාම්
5. සර්වාර්ත්ත ඒත්තක සක්‍රම - පත්තුක් කොණාම්
6. සර්ව රාජ්‍යකාර සක්‍රම - අඹුත්ත පත්තුක් කොණාම්
7. සර්ව රෞකහුරම ගන්නුම් සක්‍රම - ගැඹුක් කොණාම්
8. සර්ව සිත්තිපිරතම් - නූමුක්කොණාම්
9. සර්වාන්තමයය් - මුක්කොණාත්තින් නූවිවුණා පින්තු

இந்த ஒன்பது ஆவரணாංகளிலுள்ள தேவதைகளை வழிபடுவது நவாவரண பூசை எனப்படும். இதற்குரிய முறைகள் மந்திராංககளாக குருமூலம் உபதேசம் பெற்றுச் செய்ய வேண்டும். எனினும் பக்தர்கள், தேவியைப் பக்தி நெறியில் உருகி வழிபட்டு வந்தால் அவளருளால் குரு உபதேசங்கிட்டி முறைப்படி செய்யவேண்டிய மந்திர, யந்திர, தந்திர - வழிபாடுகள் சித்திக்கும்.

හ්‍රි සක්‍රත්තිල් මුණ්‍රු வகைகள் உள. அவை விகிதம், பூபிரஸ்தம், மேரு பிரஸ்தம் என்பவை. (1) சிறந்த ஹ්‍රි வித்யா உபாசகர்களால் காகிதத්තිல் கையினால் முறைப்படி வரையப்படுவது விகித வகை, (2) தகடுகளில் கොඩුகளால்

வரையப்படுவது பூபிரஸ்தம். (3) ஸ்ரீ சக்ரத்தின் ஓவ்வொரு அங்கமும் படிப்படியாக மேருமலைபோல் உயர்ந்து கொண்டே போவது மேரு பிரஸ்தம் எனப்படும். உலோகத்திலானது, பலனில் எல்லாம் ஓன்றே.

பராசக்தியை ஸ்ரீ சக்ரத்தில் பிந்துவில் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பவளாகத் தியானிக்க வேண்டும். தேவியை மந்திர வடிவினளாகவும், மங்களம் தரும் சிவ தத்துவம், வித்யா தத்துவம், ஆத்ம தத்துவம் என்ற தத்துவ வடிவினளாகவும், எங்கும் நிறைந்த பரம்பிரம்மத்தின் சக்தி வடிவினளாகவும் என்னிட வழிபாடு செய்து தியானம் செய்யவேண்டும்.

மந்திரம் :- சக்தி வழிபாட்டிற்குரிய மந்திரங்கள் பல. ஓவ்வொன்றும் ஓவ்வொரு பலனைத் தரும். ஆயினும் எல்லா நன்மைகளையும் தரவல்லது. பராசக்தி ஸ்ரீ லலிதா மகாதிரிபுர சுந்தரிக்குரிய பஞ்சதசாக்ஷரி என்ற 15 எழுத்து மந்திரமும், சோடாசாக்ஷரி என்ற 16 எழுத்து மந்திரமுமே, இவற்றைக் குருவின் மூலம் உபதேசம் பெற்றுச் செபித்தாலே சித்தி தரும்.

பிறவாதிருக்க பேறு தா

பிறவாதிருக்கப் பேறு தா
கானமும் அறியேன்! கல்லாத வித்தையறியேன்
நான்மறை நான்றியேன்! அம்மை, நீயே
ஞானமும் வழங்கிட்டாய் எளிதாய் உயர்ந்திட
வானவர்தம் வாழ்த்திட வகைசைய்!

தில்லையிலே ஆடுகின்ற அவனின் ஆட்டத்தில்
எல்லா அசைவுகளும் நீயன்றோ, உமையே!
கவினுறு கற்பகமே! கருணை அருட்கடலே!
புவிதனில் பிறவாதிருக்கப் பேறு தா!

அம்மையும் அப்பனு மாகி நின்றாய்!
இம்மை வாழ்வதனில் சூழமும் துன்ப
சுமைகளைத் தாங்கிடும் உறவுறுதி தர
உமையே பணிந்தேன் உன்னா!

அப்பனார் சிவனின் ஆட்டத்தில்! கரைந்தே
அணுவினுக்கு அணுவாய் அருள்வாரி இறைப்பவளே!
கணுக்கரும்பைக் கொண்டவளே கருணைகாட்டு!

கே. அசோகன்

நவராத்திரி கவிதைகள்

கேள்வி

யொன்னும் மணியும் தந்திடுவாய் நீ
யொலிவும் புகழும் தந்திடுவாய்
என்னில் இன்யம் தந்திடுவாய் நீ
ஏற்கை விலகச் செய்திடுவாய்

வின்னும் மன்னும் தினம் தொழுமே நீ
விழியசூத்தால் வரும் பொன்னகரே!
வீரம் தானம் தவமெல்லாம் நீ
விரும்பும் மனிதர் அடைவாரே!

அருளது அமுதனப் பெருகிடுவாய் நீ
யொருளது நிறைந்திட அருளிடுவாய்!
அகமதில் ஒலங்கிடும் நல்லொளியே நீ
சுகத்தினைத் தந்திடும் வென்மதியே!

அலைமகள் திருமகள் மலர்மகள் நீ
அழகுக்கு அழகெனத் திகற்பவளே!
பவத்தினைத் தீர்த்திடும் பொன்னொளியே நீ
நவத்தினைத் தாண்மை நல்லழகே!

ஆதியும் அந்தமும் உன்னமயே நீ
ஆனந்த சொருபிணி அம்பிகையே:
இன்னருள் தந்திடும் பொன்மயிலே நீ
சொன்னதும் வந்திடும் நவநிதியே

கவிஞர்
பார்வதி ராமச்சந்திரன்

வாசலில் இடுவது மாக்கோலம்
வார்த்தையில் இடுவது பாக்கோலம்
யரம்பொருள் தந்தது ஒளிக்கோலம்
பாரிது கொண்டது களிக்கோலம்

யாகவயர் இடுவது இழைக்கோலம்
பாவியர் இடுவது பிழைக்கோலம்
வானகம் கொண்டது மழைக்கோலம்
கானகம் யெற்றது தழைக்கோலம்

மேகங்கள் சேர்ந்தால் கார்க்கோலம் – அவை
மேனி சிலிர்த்தால் நீர்க்கோலம்
வீரன் கொள்வான் போர்க்கோலம் – அவன்
வெற்றியில் காண்பான் தேர்க்கோலம்

தீயவர் இடுவது அவக்கோலம் – உள்த
தூயவர் கொள்வது தவக்கோலம்
மேதையர் இடுவது மதிக்கோலம் – எங்கள்
மாயன் இடுவது விதிக்கோலம்

பாவலர் எழுவர் கவிக்கோலம் – நம்
பூரமன் செயலோ புவிக்கோலம்
பக்தியில் வருவது இசைக்கோலம் – நல்ல
பகலவன் தந்தது திசைக்கோலம்
அருமையாய் செழிக்கும் யயிர்க்கோலம் – வா
அன்பிலே தழைக்கட்டும் உயிர்க்கோலம்
வழுவிலாதெங்கள் அகக்கோலம் – பின்
வாழ்விலே எல்லாம் சுகக்கோலம்

– சாநுக்ரஹி

ஷ்வர்க்குமி தேவிக்கு மூர்காய் விளக்கேற்றி
பஞ்சத்திரி யோட்டு பசுநய்தனை உற்றி
துங்குமத்தில்யாட்டுட்டு கோவமஞ்சள் தாஸமிட்டு
புமாலை சூட்டுவத்துப் புஜிப்போம்
உன்னை திருமகனே!

திருவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம் திருமகனே வருக!
குலம் விளாங்க எங்கள் வீட்டில் கொலுவிருக்க வருக!
அலைமகனே வருக ஜஸ்வர்யம் தருக!
வாசலிலே மாக்கோலம் வீட்டிலிலே ஸ்த்ரீகரும்
அம்மா நீ உதுரிந்தால் அகிலமயல்லாம் இன்பமயம்.
அம்மா சித்தியுடன் ஸோகமல்லாம் ஷேமமயம்.

- கவிஞர் கருமாரி சோமு

வெள்ளைத் தாமரப்பூவிலிருப்பாள்
வீதனை செய்யும் ஓலிமிலிருப்பாள்
கொள்ளையின்பம் குலவு கவிதை
சூறும் பாவலர் உள்ளத்தில் திருப்பாள்
(வெள்ளை)

உள்ளதாம் பொருள்தேழ உணர்ந்தே
ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின்று ஒளிர்வாள்
கள்ளமற்ற முனிவர்கள் சூறும்
கருணை வாசகத்து உட்பொருளாவாள்
(வெள்ளை)

மாதர் தீங்குரல் பாட்டிலிருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழகலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாரும் குயிலின் குரலை
கிளியின் நாகவ திருப்பிடம் கொண்டாள்

கோதகன்ற தொழில் உடைத்தாகி
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஏ தனத்தின் எழிலிடை உள்ளாள்
இன்பமே வழவாகிடப் பெற்றாள்.

(வெள்ளை)

- மகாகவி பாரதியார்

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காடுவி தேவஸ்தானத்தில்
துங்கரத வேலை ஆரம்ப வைபவம் ஆலய
தீர்த்தக் திருவிழா அன்று சிறப்பாக நடைபெற்றது.
மாவை ஆதீனகர்த்தா
மகாராஜப் பி. கிரத்தினசபாதி குருக்கள்
கிரியைகளை நடாத்தி ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

இறைவன் ஒருவனே

அமர் ஆசிரியர் சி. களகநாயகம் அவர்கள்

இறைவன் ஒருவனே. இந்த உண்மையை இன்று பலர் மறந்துவிட்டார்கள். அதுவும் சிறப்பாகச் சைவ மக்கள் மறந்துவிட்டார்கள். சாதாரணமாக எந்தச் சைவ மாணவனையாவது அழைத்து, “உனது சமயத்தில் உள்ள தெய்வங்கள் எத்தனை?” என்ற வினாவைக் கேட்டால் அவன் கணக்கிட்டு விடை சொல்லக் கால்மணி நேரத்திற்கு மேலாகிவிடுவதைக் காணலாம். அவர்கள் உள்ளத்தில் இறைவன் ஒருவனே என்ற உண்மை புலப்படுவதில்லை. மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, எத்தனையோ பெரியவர்கள் கூட இந்த உண்மையை உணராது ஓயாத வாதங்களில் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். காரணம், நம் மவரிடையே உண்மையான சமய விளக்கம் இல்லாமையேயாகும். சமயக் குடும்பங்களிலும், சமயச் சூழலிலும் பிறந்து, வளர்ந்து, வந்தமையாற் பலர் சமய விளக்கம் வேறு. நம்மவரிடையே சமய விளக்கம் மிக மிகக் குறைவே. சமய வளர்ச்சிக்கெனத் தோன்றிய தாபனங்கள் வெறும் விளக்கமற்ற சடங்கு முறைகளிலே ஈடுபட்டனவேயன்றி உண்மையான விளக்கங்களையூட்டும் பணியில் ஈடுபடவில்லை. சமய குருமார்களும் இவ்விடத்தில் கண்மூடி மௌனிகளாகவே இருந்துவிட்டனர் என்பதை மனவருத்தத்துடனேயே சொல்லவேண்டியுள்ளது.

இன்று நாம் வாழ்வது விஞ்ஞான யுகத்திலே. விஞ்ஞானம் என்றவுடன் சமயவாதிகள் பலர் வெருண்டடிக்கின்றனர். அது சமயத்தின் சத்துராதி என்று சாற்றுகின்றனர். இனி, விஞ்ஞானப் படிப்பாளிகளில் ஒருசிலர் சமயத்தைத் தூற்றுகின்றனர். சமயம் என்பது வெறும் மூடநம்பிக்கைகள் என்றும், ஒரு சிலின் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்கு வகுக்கப்பட்ட தந்திரங்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். இப்படி இருபக்கத்தினரும் ஒருவரையொருவர் புரியாமற் பகைத்து நிற்கின்றனர். உண்மையில் விஞ்ஞானமும் சமயமும் ஒன்றிற்கொன்று. பகையானவையல்ல, ஆதாரமானவையே.

எதனையும், ஏன்? எப்படி? என்று ஆராயச் சொல்கின்றது விஞ்ஞானம். இன்று விஞ்ஞானக் கல்வி பெற்றுவரும் இளைஞர்கள் ஏன்-எப்படி-என்று ஆராயவே முற்படுகின்றனர். அவர்கள் தக்க ஆதாரமின்றி எதையும் நம்ப மறுக்கின்றனர். அவர்களுக்கு நாம் சமய உண்மைகளை ஊட்டவேண்டுமாயின் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளக்கவேண்டும். அப்பொழுதே அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்.

நம்சமயம் பழைமைக்குப் பழைமையாகவும் - புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் திகழ்வது. விஞ்ஞான உண்மைகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. நம் சமய உண்மைகள் யாவும் அக உணர்வு பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டன. விஞ்ஞான உண்மைகள் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டும் வரலாம்.

ஆனால் மெய்ஞ்ஞான உண்மைகள் அத்தகையனவன்று. அவ்வுண்மைகளை எந்த விஞ்ஞானிகளாலும் மறுக்கமுடியாது. காலப்போக்கில் சில முட நம்பிக்கைகள் சமயத்தில் இடம்பெற்றிருக்கலாம். அவற்றைச் சமய உண்மைகள் என மயங்கிக் குறை கூறுவது தவறு. சரியெது பிழையெது - நீதியெது அநீதியெது - இன்பமெது, துன்பமெது - நிலையானது எது நிலையற்றதெது என்று அறியாது கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எனப் புலன் வழிச் சென்று புன்னெறியடையும் மனிதனுக்கு நன்னெறி காட்டுவது சமயம். வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வமாக மாறச் செய்வது சமயம். சுருங்கக் கூறின் மனிதனைப் புனிதனாகச் சமைத்தெடுப்பது சமயம்.

இச்சமயம் என்ன சொல்கின்றது. “ஏ மனிதா! இதோ உன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைப் பார். இந்த உலகம் எனக்குப் பிரமாண்டமானதாக இருந்தாலும், ஆண்டவன் படைப்பில் கீஃது அணுவிலும் சிறியதே. இதைப்போல எத்தனையோ உலகங்கள் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் முறைப்படி இயக்குகின்ற - செலுத்துகின்ற - கடாவுகின்ற - இறைவன் - பேராற்றல் உள்ளது. அந்த ஆற்றலே கடவுள் - இறைவன் - தெய்வம் ஆகும். அதற்கு ஒரு நாமம் - ஒருருவம் ஒன்றும் கிடையாது. அஃது இன்று நேற்றுத் தோன்றியதன்று. அது பண்டும் - இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள். அது தோற்றமும் அழிவும் இல்லாதது. அஃது இன்பப்பொருள். அஃது அளவில்லாத ஆனந்த வெள்ளப் பொருள். உனக்கு இன்பம் வேண்டுமா? ஆனந்தம் வேண்டுமா? அழிவில்லாத வாழ்வு வேண்டுமா? அப்படியாயின் வா! வா! அந்த அழிவில்லாத ஆனந்தப் பொருளுடன் தொடர்பு கொள். அதே மயமாகு. அவ்வின்பத்தை என்றும் அநுபவி. இதே உனது வாழ்வின் இலட்சியம்.” இவ்வாறு சமயம் கூறுகின்றது. கூறுகின்றது மட்டுமல்ல, உரிய வழி வகைகளையும் காட்டுகின்றது.

ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றும் இல்லாத இறைவன் மல மாசு பாந்து மயக்கமுற்றிருக்கும் ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்ள வேண்டித் தனது நிலையை மாற்றிக் கொள்கின்றான். அருவமும் உருவுமாகி - அநாதியாய்ப் - பலவாய் - ஒன்றாய் - பிரமமாய் உள்ள சோதிப் பிழம்பானது - கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு தோன்றித் திருவிளையாடல் புரிந்த வரலாற்றைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர் கவினொழுகும் காவியமாக எமக்குத் தந்துள்ளார். அக்காவியத்தைக் கருத்துான்றிக் கற்பவர்கள் இறைவன் ஒருவன் என்றும் - அவன் எடுத்துக் கொள்ளும் வடிவங்கள் பல என்றும் உணர்வார்கள். ஆனாற் புராணங்களைக் கருத்துான்றிப் படிப்பவர் யார்? கேட்பவர் யார்?

பொருள் ஒன்று - வடிவம் பல. வடிவத்திற்கேற்பப் பெயர்களும் பல. இவ்வுண்மையை இளைஞர் உள்ளத்தில் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். எப்படித் தெளிவு படுத்தலாம்? வனைதற் தொழிற்சாலைக் காட்சியைக் கண்முன் கொண்டு

வரவேண்டும். இதோ பாருங்கள் - 'என்னென்ன வடிவங்களில் எல்லாம் பாத்திரங்கள் தென்படுகின்றன!' சட்டி, பானை, குடம், குண்டான், கூசா - உலைழுடி - சல்லிமுட்டி - கள்ஞமுட்டி, அகல்விளக்கு, அடுப்பு, இப்படிப் பலவகையாகத் தென்படுகின்றனவே! இவை யாவும் வடிவங்களில் வேறுபட்டாலும், - வண்ணங்களில் வேறுபட்டாலும் - வைக்கப்பட்ட பெயர்களில் வேறுபட்டாலும் பொருளில் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றன. ஆம், ஒரே மன்னே இத்தனை வடிவங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. வடிவங்களுக்கேற்பப் பெயர்களும் பெற்றிருக்கின்றன.

இத்தன்மை போன்றே இறைவனுடைய வடிவங்களும், அம்பிகைபாகனாக - அம்பலவாணனாக அருட்குருவாக - ஆனைமுகனாக - அழகொழுகும் முருகனாக - ஆறுமுகனாக - வடிவங்கள் பெற்று வருவதெல்லாம் அந்த இறைவன் ஒருவனே.

இங்குதான் சைவசமயத்தின் தனிச்சிறப்புத் தங்கியுள்ளது. இதையுணராது, நம் நாட்டிற் கால்வைத்த பிற மதகுருமார்கள் நம் மதத்தினரைப் பல தெய்வ வழிபாட்டுக்காரர் எனக் கேளி செய்தனர். சமய உண்மைகளை உணராத நம்மவரிற் பலரும் அவர்கள் கூற்றை நம்பி நம் மதத்தைப் பற்றிக் குறைவாக எண்ணினர். சமயம், மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படவேண்டியது. இவ்வுலகில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒரே தன்மையுடையவரல்ல. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தன்மையுடையவரே.

தையற்கடை வைத்திருக்கும் ஒருவன் எல்லாருக்கும் ஒரே அளவான சட்டைகளை மட்டுமே தைத்து வைத்திருப்பின் அவனிடம் எல்லாரும் செல்வார்களா? அவன் கடை பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களுக்கும் பயன்படுமா? உணவுக்கடை வைத்திருக்கும் ஒருவன் ஒரே வகையான உணவை மட்டும் வைத்திருந்தால் அவனிடம் எல்லாரும் செல்வார்களா? எல்லாருக்கும் ஒரே வகையான உணவு இசைந்ததாக இருக்குமா? ஒருவருக்குச் சாதம் வேண்டியிருக்கும். இன்னொருவருக்குப் பிடிடல் விருப்பம் இருக்கும். இன்னொருவருக்கு இடியப்பமாக இருக்கும். இன்னொருவருக்கு அப்பமாக இருக்கும். இப்படி ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்றில் விருப்பமாக இருக்கும். எல்லாரும் உண்பது அரிசி உணவாக இருந்தாலும், அதுபெற்றுக்கொள்ளும் வடிவமும் பெயரும் வேறாக இருக்கின்றன. காரணம் மக்களுடைய உள்ப்பாங்கேயாகும்.

இது போன்றே எமது சமயத்திலும் வெறும் உண்மைகளை மட்டும் உபதேசியாது, அவ்வுண்மைகளைப் பல திறப்பட்ட ஆன்ம கோடிகளைல்லாம் தத்தம் தகுதிகளுக்கேற்பக் கைக்கொண்டு கடைத் தேறுவதற்கு ஏற்றமுறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்நால் ஆராய்ச்சியில் மேல்நாட்டவர்கள் சென்ற சில ஆண்டுகளாகவே ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆனால் கல் தோன்றி மண்தோன்றாக

காலத்திற்கு முன் தோன்றிய முதுபெருங் குடிகளாகிய தமிழ் மக்கள் கைக்கொண்ட சமய வழிபாடுகளை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் சமீப காலங் களில் மேல்நாட்டவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எத்தனையோ உள்ளால் நுட்பங்கள் பொதிந்து கிடப்பதைக் கண்டு வியப்படையலாம்.

உள்ளால் நுட்பங்களை நன்கு உணர்ந்தவர்களே சைவ சமயத்திற் பல்வேறுபட்ட வழிவங்கள் இருப்பதன் சிறப்பையும் - அவசியத்தையும் உணர்ந்து கொள்வார். முன்னெப் பழம் பொருட்கும் - முன்னெப் பழம் பொருளாகவும் - பின்னெப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனாகவும் விளங்கும் இறைவனை பரமன் புதல்வனாக - பார்வதியின் செல்வனாக - பச்சைமயில் வாகனனாக - பழனிமலை ஆண்டியாக - பால்வழியும் பாலகனாக - பாலசுப்பிரமணியனாகப் பாவித்து வணங்குவதிலும் உள்ளால் நுட்பம் பொருந்தியிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வுலகிலே யார்தான் குழந்தைகளைக் கண்டு மகிழாதவர்கள்! குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபோதவர்களும் குழந்தைகளைக் கண்டு கொஞ்சிக் குலாவுவது இல்லையா? கொலைகாரன் உள்ளமும் பால்வழியும் குழந்தைகளைப் பார்த்ததும் பாகாய் உருகிவிடுமன்றோ! இனி, அழகால் கவரப்படாதவர் இவ்வுலகில் யாருளர். அழகுத் தேவனாக விளங்குபவன் மன்மதன். அவனுக்கு நிகர் அவனேதான். அப்படியான மன்மதர்கள் ஆயிரங் கோடியானவர்களுடைய அழகெல்லாவற்றையும் ஒன்றாகத்திரட்டி ஒருருவாக்கினாலும் அவ்வழகுருவும் முருகப் பெருமானுடைய தூய திருவடிகளின் அழகுக்கு ஈடாகமாட்டாது. அப்படியாயின் முருகப் பெருமானின் மற்றைய அங்கங்களின் அழகை எப்படி வருணிப்பது. இச்செய்தியைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கவினுறப் பின்வரும் பாடில் சொல்கின்றார்.

“ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாந் திரண்டொன்றாகி
மேயினவனினும் செவ்வேள் விமலமாம் சரணந்தன்னின்
தூய நல்லெழிலுக் காற்றா தென்றிடில் இனையதொலோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார்”

முருகன் அழகுத் தெய்வம் - இளமைத் தெய்வம் - வீரத்தெய்வம் - கருணைத் தெய்வம். அவன் கலியுகவரதன். அவனே சிவன். சிவனே அவன். பல வழிவில் வந்தெம்மைப் பக்குவப்படுத்தி ஆட்கொள்ளும் பரம குருநாதன் அவனே. அவன் திருவடிகளைத் தியானித்துத் திருவருள் பெற்றுயிவோமாக.

“தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுன்னுற்றால்
தூயவராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவ ரென்கை
ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ”

கலாகேசரியும் தேர்ச் சிற்பக்கலையும்

வே. அம்பிகைபாகன் ஜயங்கன் அவர்கள்

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த திருவிடைமருதூர் சி. சுப்பிரமணியம், சென்னை எஸ். குமாரசுவாமி, இரா.கோவிந்தராஜ், மாயவரம் ச. ஏகாம்பரம் போன்ற ஸ்தபதிகள் யாழ்ப்பாணத்திற் பணி புரிந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஜம்பது, அறுபதுகளில் உருவாகிய யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்க்கலைகளுர்களிற் பலரும் அவர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டோராக விளங்கினர். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டாவில் தமிழகம் சென்று சிற்பக்கலையிற் பயிற்சி பெற்று வந்து, வண்ணை வீரமாகாளி அம்மனுக்குத் தேர் அமைத்து ஓர் புதிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தியவர் மட்டுவில் வி. ஆறுமுகம் ஆச்சாரியார். முழுவதும் தமிழக மயமாகியிருந்த அறுபதுகளின் மக்தியில் 'கலாகேசரி' என்ற ஜந்தெழுத்துச் சுட்டும் ஆற்றல்மிக்க ஆறுமுகம் தமிழத்துரை ஈழத்துத் தேர்க்கலை உலகிற் பிரவேசிக்கிறார். இவர் மேற்குறித்த ஆறுமுகத்தின் தலைமகனும் பிரதம மாணவனுமாவர்.

கலாசேகரியின் உருவாக்கம் பன்முகம் கொண்டது. தேர்க்கலையைப் பொறுத்தளவில் இவர் தன் குருவாகத் தந்தையாரையே குறிப்பிடுகின்றார். இருப் பினும் அவரிடமிருந்து பெற்றது மிகவும் குறைந்தளவிலான செய்ம்முறையறிவே. சிற்ப வடிவமைப்பிற்குத் தேவையான ஓவிய வரைதலை நெறிப்படுத்திய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஓவிய ஆசிரியர் செ. சண்முகநாதனும், 'வின்சர் ஆர்ட்கிள்', நிறுவக நெறியாளர் எஸ்.ஆர். கனகசபையும் பரந்ததும் உயிர்த்துடிப்புள்ளதுமான கற்பனையுலகிற் கலாசேகரியை உலாவ வைத்தோராவர்.

சிற்பக்கல்விக்கு இன்றியமையாத வடமொழியை சீதாராம சாஸ்திரியிடம் கற்ற கலாசேகரி தமிழகத்திலிருந்து வருகைதந்து மாவிட்டபுரத்திற் கருங்கற்பணியாற்றிய சிற்பி பெரியசாமியிடம் "மானசார சிற்ப சாஸ்திரம்" பயின்றார். இவர் பெற்ற பெரும் பேறு என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம். சிற்ப நூல்களிற் சிறந்த மானசாரத்தின் சில பகுதிகளை நூட்பத்திட்டமாக அறிந்து கொண்ட கலாகேசரி, யாழ்ப்பாணத்துக் கலைகளுர்களில் மிகவும் தகைமை உடையவராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர். தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் சித்திர ஆசிரியராக 1955இல் நியமனம் பெற்ற இவர், 1956இல் 'கலை இந்தியா' அடங்கவுமான ஒரு மாத காலக் 'கல்வி கலாசார' சுற்றுப்பயணம் செய்து புராதன கலைச்சிறப்பை அறிந்து கொண்டார். 1968ஆம் ஆண்டு வடமாநிலச் சித்திரக் கல்வி அதிகாரியாகப் பதவியூர்வு பெற்றார் கலாகேசரி.

ஆகம, சிற்ப நூலறிவும், பல கலையறிவும், மூலப் பொருட்களில் சிற்பம் அமைக்கும் ஆற்றலும் உடையவனே ஸ்தபதி என்று இந்து ஆகம மரபு கூறும். கடந்த மூன்று. தசாப்தகாலமாக ஈழத்துத் தேர்க் கலையுலகில் பணிபுரிந்த "ஆகம மரபு" அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரேயொரு ஸ்தபதியாக விளங்கியவர் கலாகேசரி ஆறுமுகம் தமிழத்துரை அவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்தையார் ஆறுமுகத்தின் மேற்பார்வையிற் குரும்பசிட்டி அம்மன் தேரை வடிவமைத்த கலாகேசரி தந்தையார் காலமாகியபின் அவர் இயக்கி வந்த சிற்பாலயத்தை நிறுவன மயப்படுத்தினார். தன் இளவல் ஜீவரத்தின்தை இணை ஸ்தபதியாகக் கொண்டு கொக்குவில் நந்தாவில் மனோன்மணி அம்பாள் தேரை (1966) வடிவமைத்தார். இந்நிகழ்வின்போதுதான் அவருக்கே உரிய ஆளுமையைக் குறியீடாகக் காட்டும் “கலாகேசரி”, என்னும் கெளரவப்பட்டம் உயர்திரு ம. ஸ்காந்தா அவர்களால் வழங்கப்பெற்றது. நந்தாவிலிலே தோற்றம் பெறும் கலாகேசரியின் தேர்ப்பணி, யாழ் பாணியில் ‘தன்னை இனங்காட்டும் வளர்ச்சிப் போக்கில் உயர்வதை வண்ணை காமட்சி அம்பாள் தேரில் அவதானிக்க முடியும். என்கோண வடிவமுடைய இத்தேர் நான்கு சில்லுகள் உடையது. உபரீட அமைப்பில் ஒரு பெருமாற்றம் தோன்றுகின்றது. சுதரவமைப்பிலிருந்து முன்னைய மரபு மாறிச்சித்துர் மட்டமும், என்கோண வடிவமைப்பது ஓர் புதுமைமிகு அம்சமாகும்.

கலாகேசரியின் வாழ்விலுஞ்சரி, கலைப்பணியிலுஞ்சரி இங்கு ஓர் முக்கிய திருப்பம் ஏற்படுகிறது. ஸ்தபதியின் பங்களிப்புப் போதியதாக இல்லையென்று குற்றம் சாட்டிய தேர்த் திருப்பணிச்சபை இந்தியாவிலிருந்து சிற்பங்களைத் தருவிக்க விரும்பியது. இதற்கு இணை ஸ்தபதியும் கலாகேசரிக்குத் தெரியாமலே ஒப்புதல் கொடுத்திருந்தார். இம்முயற்சியை அறிந்த கலாகேசரி சிற்பாலயத்திலிருந்து முற்றாகவே வெளியேறவேண்டியவரானார்.

இத்தகைய பின்னணியிலேதான் நீண்டகால வதிவிடமாகிய மயிலிட்டி தெற்கு, குரும்பசிட்டியில் தன் பெயராற் ‘கலாகேசரி கலாலயம்’ என்னும் புதிய சிற்பாலயத்தைக் கலாகேசரி நிறுவுகிறார். ஈழத்துத் தேர்க்கலை வரலாற்றையே மாற்றியமைத்தும், புதியதோர் அத்தியாயத்தை வகுத்தும், தேர்ந்தியை ஆளும் புதிய பிரம்மாவாக மேற்கிளப்புகிறார் கலாகேசரி.

கலாகேசரி, தன் புதிய சிற்பாலயம் சார்பில் வடிவமைத்த சதுமலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேர் 02-06-1974இல் வெள்ளோட்டங் கண்டது. யாழ். பாணித் தேர்க்கலை உருவமைப்பிலுஞ் சரி, கட்டமைப் பிலுஞ்சரி தன்னிறைவை முறையாகப் பிரதிபலிப்பது சதுமலையிற்றான் என்று குறிப்பிடுவதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. தனி யாழ் பாணியில் ‘சிற்பத்தேர்’ எனச் சூட்டத்தகும் முதல் தேராகிய இது சித்துர்மட்டம், பேரூர் மட்டம் என்னும் முதலாம் இரண்டாம் தளங்களில் 30, 32 ஆக 62 சிற்பங்கள் கொண்டது. உபரீட கீழ்த்தளமாகிய கபோதக்த்து சிறு கோட்டங்களில் துவாரபாலகிகள் இடம்பெறுகின்றனர். இங்கு சுட்டத்தகும் பிறிதோர் முக்கிய அம்சம் ஆதாரசக்தி அமைப்பு முறை ஆகும். ஆதாரத்தில் தேராதார சக்திகளாகிய ஆதிகர்மம், பூமாதேவி, ஆதிநாகம் என்பன தேரைத் தாங்கும் பாவனையில் அமைகின்றன. தலைப்பாகம் முன்புறமும் காற்பாகம் பின்புறமுமாக பொது வழக்கிலமைய, இடம் - வலம் பின்னங்கால்கள் பின்பக்கமும் அமைவது வேறிடங்களிற் கண்டுகொள்ள

முடியாத சிறப்பம்சமாகும். இது தேர் அமைப்பியலில் நிறைவினைப் பிரதிபலிக்கும் ஓரம்சமாகும்.

மணிமண்டபத்தில் சிறப்பசெழுமை மிக்க அம்சங்கள் புதிதாகத் தோற்றும் பெறுகின்றன. விமானத்தைத் தாங்கும் பெரிய யாளிகளின் கீழே முன் - கீழ்ப்பார்வையுடன் இடம்பெறும் பெரிய பாடும் சிங்கங்கள், யாளித்துணின் பாதமாக புதிய வடிவெடுக்கின்றன. பல்லவகட்டச்சிறப்பாணி இங்கு தேர் அமைப்பிலிடம் பெறுதல் ஒப்புநோக்குதற்குரியது. இவ்வம்சம் பிற்காலத்து யாழ் பாணியிற் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைத் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி ஆலயம் (1978), மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயம் (1977) என்னுமிடங்களிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

குப்பிளான் கற்பகப்பிள்ளையார் தேர் (1975) ஈழம் அதுகாறும் கண்டிராத வேசரமரபில் அமைந்தது. இது வட்டவடிவுடையது. கலாகேசரியின் தற்றிறனை வெளிப்படுத்தும் பெருமுயற்சி இதுவாகும். உபபீடம் பூசாந்தரமாகவும் அதிஷ்டானத்திலிருந்து பிரதம கோணம் வட்டமாகவும் அமைகிறது. முறையாக ‘வட்டவடிவம்’ எல்லாத் தளங்களிலும் பேணப்படுதல் நடைமுறையிற் சாத்தியமற்றது என்பதையுணர்ந்த கலாகேசரி, வட்டத்துடன் என் கோணத்தையும் தக்கவாறு இணைத்தார். அதிஷ்டானம் வட்டமாகவும் பேரூர் மட்டம் எழுதகவடிவில் என்கோணமாகவும் அமைய, நராசனத்திலிருந்து மிகுதி அடிப்படை வடிவம் முழுவதும் வட்டமாகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. விமானமும் என்கோணக் கலப்புடையதே.

குப்பிளானின் வளர்ச்சியாகக் கலாகேசரியின் புலோலி புற்றளை விநாயகர் தேர் (1980) அமைகிறது. வடிவநிலையில் என்கோண அம்சக் குறைகள் நீங்கி ‘வேசரவடிவ முழுமையை இங்கு இவர் தோற்றுவித்தமை சிறப்பம்சமாகும்.

தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேர் (1978), திராவிட மரபு நிலைப்பட்ட ஈழத்துஞ்சேர்க்கலை மரபில் மேலும் ஓர் நுட்பத்தைச் சேர்க்கின்றது. கட்டட அணி அமைப்பில் ‘முகபத்திர மடக்கை மீட்பு’ ஓன்று. முந்திய தேர்கள் உத்தரமட்ட நிலையில் அமைதியாக இருக்கத் திராவிட என்கோணத் தேரில் முதன் முறையாக முகபத்திர அமைப்பை இங்கே கையாள்கிறார். கலாகேசரி, இம்முயற்சிக்குத் தமிழகக் கலைஞர் திருவிடைமருதூர் இரா. கோவிந்தராஜ் வின் நீர்வேலி வாய்க்காற்றரவைப் பிள்ளையார் தேர் (1963) வடிவமைப்பு, ஓர் முன்மாதிரியிடம் உந்துச்சுதியுமாகும். பிரதமவடிவம் முழுவதும் முகபத்திர மடக்கை மீட்கப்பட்ட போதிலும் தாமரை வடிவப் பண்டிகையில் இது, குதிரைகளால் உயர்த்திச் செல்லப்படும் குறியீடாக மட்டுமே அமைகிறது. நீர்வேலியில் இவ்வம்சம் தளத்தைப் பொறுத்தளவில் முழுமையாக இருப்பது ஒப்புநோக்குதற்குரியது.

உபபீட கபோதகத்தில் துவாரபாலகர்கள் அல்லது மூல தெய்வத்தின் முக்கிய வடிவங்கள் இடம்பெறும் முந்திய மரபுமாரி, ‘அட்டதிக்குப் பெண் காவற்றெய்வங்கள்’

இடம்பெறுகின்றனர். இதனை மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் தேரில் ஏற்கனவே கலாகேசரி அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார். திசைக்காவலர் அம்சம் தேவாசனத்தில் அமையவேண்டும் என்பது, தேர்க்கலை மரபு.

புதிய மரபை அறிமுகப்படுத்தியும் திராவிட எண் கோண மரபைச் செழுமைப்படுத்தியும் வளமூட்டிய கலாகேசரி, 'அந்திரம்' என்று சிற்ப இலக்கணம் கூறும் அறுகோண வடிவைக் கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி தேரில் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கலாசேகரியின் தற்றிறன் அதிகூடிய விவேகத்துடன் வெளிப்பட்டது இங்கேயென்றான் சொல்லுதல் வேண்டும். இருதள சிற்பமுடைய இத்தேர் ஆறு சில்லுகளும் திரிதள விமானமும் உடையது. முகபத்திர மடக்கையைப் பிரதம கோணம் முழுவதும் கொண்டமையும் சிறப்புடையது. "அறுகோணத்திலும் தேரா?!" அப்படியென்றார் சுவாமியை எந்தப் பக்கத்தாலை ஏத்துவது?" என்று கேள்வி எழுப்பி, "பிள்பக்கத்தாலை தூக்கி வைக்கட்டும்" என்று தாமே பதில் சொல்லிக் கிருப்தியபைந்த ஸ்பதிகளும் உள்ளன. எண் கோணமாயின் எட்டுப் பவளக்கால்கள், அறுகோணமாயின் ஆறு பவளக்கால்கள் ஒரே சுற்று வட்டமைப்பில் வருமெனச் சிலர் தமது மூன்குள்ளேயே புதிய தேர் இலக்கணம் வகுத்திருந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் வெறும் கிளிப்பிள்ளையாகச் செய்முறைப் பயிற்சி மட்டும் பெற்றிருந்தனரே தவிரச், சிற்ப அரிச்சுவடியையேனும் 'நான்மரபாக' அறிந்திருக்கவில்லை.

முகபத்திர பங்குமானத்தளவு கொண்டு பிரதம வாசல்கள் ஆறாகவும், ஓவ்வோர் கோண இடம் - வலம் என்னும் பகுதிகளை ஒரே தொடர்பில் இணைத்து உபவாசல்கள் ஆறாகவும், வகுத்த கலாகேசரி, பலருக்கும் 'நடுநின்ற' பவளக்காவிடத்தே சுவாமி ஏறும் வாசலையே தோற்றுவித்தார். வெறும் செய்முறைப்பயிற்சி பெற்ற ஸ்தபதிகள் சிறுருக்கு இவ் வடிவமைப்பு இற்றைவரையிலும் விளங்கவேயில்லை என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவ்வளவிற்கு அதியுயர் திறமை கொண்டு இவ்வமைப்பை உருவாக்கியவர் கலாகேசரி.

ஆழத்துத் தேர்க்கலை வரலாற்றிற் சகல அம்சங்களாலும் ஓர் உயரிய எல்லையைத் தொட்டு நின்ற மாத்தளை முத்துமாரி அம்பாள் தேர் (1977), 1983-ஜத் தொடர்ந்த நெருக்கடியின் போது தீக்கிரையாக்கப்பெற்றமை துரதிஷ்டவசமானது. நாகரம் - திராவிடம் - வேசரம் என்னும் மூன்று மரபுகளையும் பொருத்தமுற இணைத்தும் சக்தி தத்துவத்தை மணிமண்டப மேல்விதானத்தில் புகுத்தியும் ஒரு புதிய மாதிரியை இங்கே கலாசேகரி உருவாக்கியிருந்தார்.

அமைப்பு முறைகளில் மிகவும் முன்னேறிய கோணமாக நாகரம் விளங்குகிறது. கோண்டாவில் அன்னங்கை சிவபூதவராயர் தேரூம் (1988) சுன்னாகம் கதிரமலைச்சிவன் தேரூம் நாகர வடிவிலைமைவன். ஜந்து தள விமானமும் நான்கு சில்லுகளும் உடைய இவை முறையே இரண்டு மூன்று தள சிற்பங்கள் உடையன.

இருப்பினும் பின்னது மூன்றாவது தளம் பூர்த்தியாகவில்லை. ‘இரட்டைப் பஞ் சாங் கம்’ எனப் படும் அணியமைப்பு, சுன் னாகத் தீற் திறமுறப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது. சித்தூர் மட்டச் சிற்ப வரிசை சொங்குத்தான் முன்னைய மரபிலிருந்து மாறிச் சிறிது சாய்ந்திருப்பது ஓர் சிறப்பம்சமாகும். வட இந்தியத் தேர்களின் உருவினை இது பிரதிபலிப்பதும் குறித்துரைக்கத்தக்கதே. விமானத்தைத் தாங்கும் யாளிகள் உயிரோட்டம் நிறைந்தன. வீறும் வனப்பும் மிக்க நான்கு குதிரைகளும் இத்தேரின் கவர்திறனை மேலும் அதிகரித்து நிற்கின்றன. ஈழத்துத் தேர்களிற் சமகால வட இந்திய நாகர மரபை அறிமுகப்படுத்தி நிற்கும் தலைசிறந்த தேர் இது எனலாம்.

கலாசேகரி கடும் சுகவீனமுற்ற நிலையிலும் வடிவமைத்துப் பூர்த்தி செய்த இறுதி அமைப்பு இனுவில் செகராச்சேகரப் பின்னையார் தேர். இது திராவிட முகபத்திர அமைப்புடையது.

கலாசேகரியின் தேர்களிற் சில பொதுப்பண்புகளை அவதானிக்கலாம். சிற்ப அணிகளாகிய அன்னம், சரபம், மகரம், யாளி, குதிரைகள் என்பன உயிரோட்டம் நிறைந்தன. விக்கிரகங்கள் அபிநியச் சிறப்புடையன. அதேவேளையில் ‘செய்நேர்த்தி’ சிறிது குறைந்திருக்கும். சுதுமலை, கொக்குவில் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களிற் செய்யப்பட்ட தேர்கள் நான்கு சில்லுகள் உடையன. தேர்த் திருவிழாவிற்கு ஒடும் தேர்களுக்கு ஆறு சில்லுகள் என்ற ஆகம சிற்ப மரபின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது இது குறைபாடு உடையதே.

இன்று ஈழத்திற் பணியாற்றும் தேர்க்கலைகளிற் பலரும் கலாசேகரியின் மாணவர்களாவர். திருநெந்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாலய அதிபர் ஆறுமுகம் ஜீவரத்தினம், கலாசேகரியின் பிரதம மாணவனும் இளவனும் ஆவர். தேர்க்கலையைப் பொறுத்தளவில் ‘துறைசார்ந்த அறிவு’ கலாசேகரியின் மாணவர்களிடம் காணப்படவில்லை. இக்குறைபாடு, இவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி மரபுநிலைப்பட்ட குருகுல முறையில் செய்ம்முறைப் பயிற்சி பெற்று உருவாகும் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பொதுவானதோர் அம்சமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுத்து நோக்கும்போது தேர் வடிவமைப்பிலும் தேர்ச்சிற்ப வடிவமைப்பிலும் மாத்திரமன்றிச் சிற்ப இலக்கணாங் கற்றுத் ‘துறைசார்ந்த அறிஞர்’ என்று உயரிய நிலையிற் செயற்பட்டவர் கலாசேகரி என்பது தெளிவாகின்றது. ஈழத்திற்கு வருகை தந்த இந்தியக் கலைஞருடன் இணை நிற்கும் ஆற்றல் பெற்ற கலாகேசரி, யாழ்ப்பாணத்துத் தேர்க்கலையுலகில் “ஆகம மரபு அங்கீரித்த ஒரேயொரு தேர் ஸ்தபதி” என்பது விதந்து போற்றுதற்குரியது.

அன்பு

வே. தனபாலசிங்கம் அவர்கள்
இய்வுநிலை அதியாரி

நமது தமிழ் மொழியில் மூன்றெழுத்துச் சொற்கள் மிகப்பெறுமதியுள்ளதை. உதாரணம் - அன்பு, அறம், பண்டு, வீரம், பணிவு என்பன. இவற்றுள் முதலிடம் பெறுவது அன்பு. அன்பே சிவம், அன்பு வேறு சிவம் வேறு அல்ல. திருமூலரின் பாடல்

“அன்பும் சிவமூர்த்தேஸ்தென்பர் அறிவிலாரி

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலாரி

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தமினி

அன்பே சிவமாய் அமரிந்திருந்தாரோ”

வடமொழியில் பக்தி என்ற சொல்லுக்குச் செந்தமிழ் மொழியில் இறை அன்பு என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். இந்த இறையன்பு தான் நாம் முத்தியின்யம் பெற வழிகாட்டுவது. இறையன்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தவர் கண்ணப்பர். கண்ணப்பன் ஒப்பது ஓர் அன்பு இன்மை கண்டபின் என்ற செய்யுள் மூலம் மணிவாசகர் காட்டியுள்ளார். மணிவாசகர் கோயிற்றிருப்பதிகத்தில் “அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக என்று பாடியுள்ளார். இந்த உடம்பு புறச்சுழல் காரணமாகக் கசிவதும் உருகுவதும் உண்டு. ஆவி கசிய உருகவேண்டுமானால் மனமும் சித்தமும் அன்பினால் நிறையவேண்டும்.

சாதாரணமாக உலகப்பொருள்கள், உறவுகள் போன்றவைகளிடமும் அன்பு தோன்றுகிறது. இந்த அன்பு ஆவியை உருக்கும். இறையன்பிலிருந்து வேறுபட்டது. ஆழம் அற்றது. மாறும் இயல்புடையது, நிலையில்லாதது. ஆவியை உருக்கும் அன்பு ஆழமுடையது, நிலையானது, என்றும் மாறாதது. அந்தக் கரணாங்கள் நான்கையும் நிரப்பி அவற்றோடு ஆவியையும் பற்றி அந்த ஆவியையும் உருக்கும் இயல்புடையது. இந்தப் பேரன்பு கண்ணப்பர், மணிவாசகர், மூவர் முதலிகள், ஆழ்வார்கள் ஆகியோரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. இந்த இறையன்பினால் ஆனந்தம் உண்டாகின்றது. மணிவாசகர் ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக என்று பாடியது இதுவேயாகும். சாதாரண மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியால், இன்பத்தால் உண்டாகும் ஆனந்தம் வேறு. சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் கூறியதையும் மனதில் பதிப்போம். “வெள்ளைநிறப் பூவுமல்ல, வேறெந்த மலருமல்ல, உள்ளக்கமலமலடி உத்தமனார் வேண்டுவது. அன்புள்ளமே சிவன் விரும்புவது.

இல்வாழ்க்கையை நல்லறமாக வாழ்பவர்களின் அன்பு பற்றி சிறிது சிந்திப்போம். அன்பு இயற்கையான உணர்வு. இது மக்கள் எல்லோரிடமும் உண்டு. மிருகங்கள் பறவைகளிடம் சில மாதங்களுக்கு மட்டும் இருக்கும். பின்பு அந்த உணர்வு ஷாரிவிடும். மனிதன் இந்தப் பூமியில் நல்லவண்ணம் வாழ வழிகாட்டிய வள்ளுவப் பெருந்தகை அன்பு பற்றி தந்த கருத்துக்களை மனதில் பதிப்போம். மனிதன் தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் கண்ணீர் விடுகின்றான். அன்புதான் கண்ணீர் வரக் காரணமாகும். அன்பிற்குத் தடை ஏற்படுத்தமுடியாது. அன்பை அடைத்து வைத்திருக்கத் தாழ் இல்லை. தாழ் என்பது தாழ்ப்பாள். அன்பில்லாதவர்கள் தன்னிலம் உடையவர்கள். அன்புடையார் எலும்பையும் பிறருக்காகக் கொடுப்பார். அன்பு என்ற பண்பு எமது உள்ளத்தில் வளர்ந்தால் தனித்து வாழாமல் சேர்ந்து வாழ்ந்து இன்பம் அடையலாம். அன்பு வாழ்க்கைச் சிறப்பையும் பெருமையையும் தரும்.

அரும்பெறலான உயிருக்கு உடலோடு இணைந்த தொடர்பு - அது அன்புடன் இணைந்து வாழ்ந்த வாழ்வின் பயன் என்று பெரியேர் கூறுவார். மற்றவர்களின் நலன்களில் ஆர்வத்தை - விருப்பத்தை உண்டாக்குவது அன்பேயாகும். இந்த அன்பு நட்பை வளர்க்கும். அன்பு அறம் மறம் (வீரம்) இரண்டுக்கும் துணையாகும். மறத்திற்கு எப்படித் துணையாகும்? தன் மனைவியிடம் அன்புள்ளவன் அவளைக் காப்பாற்றக் கொடியவர்களைத் துணிவுடன் எதிர்க்கின்றான். குழந்தையிடம் அன்பான தாய் கொடியவிலங்கை எதிர்த்துப் போராடுகிறாள். கண்ணகி தன் கணவனின் புகழ் நிலைபெற பாண்டிநாட்டு அரசனிடம் சென்று நீதிக்காக வழக்குறைத்தாள். நாட்டுப் பற்றினால் சுதந்திரம் வேண்டி இளைஞர்கள் சண்டையிடுகின்றனர். எனவே வீரச் செயல்களுக்கும் அன்பு துணை என்று வள்ளுவார் வாய்மொழி கூறுகின்றது. அன்பில்லாத உயிர் வாழ்வதற்கு உரிமையில்லாத உயிராகும். அன்பில்லாதவரை அறம் அழிக்கும். மனிதன் நல்வாழ்வு வாழ இடம், பொருள் எல்லாம் வேண்டும். ஆனால் அன்பு என்ற பண்பு இல்லாவிட்டால் இடம், பொருள் இருந்தும் பயன் இல்லை.

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு”

என்று பத்தாவது குறள் சொல்லுகிறது. உயிருக்கு நிலைக்களாம் அன்பாகும். அது இல்லையென்றால் இந்த உடம்பு எலும்பு - தோல் போர்த்த உடம்பினரே.

“தன்னைத்தான் காதலனாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப்பால்”

தன்னைத்தான் காதலிக்க வேண்டும் என்றார். மனிதனுக்குத் தன்னிலே அன்பு வேண்டும். நல்லவனாக மதிக்கப்படவேண்டுமானால் இந்த உடம்பு கிடைத்த பலன் அடையவேண்டுமானால் தீய செயல்கள் ஒன்றையும் நினைக்கமாட்டான். இங்கே காதல் என்பது பாலுக்கத்தால் வரும் காதல் அல்ல. தன் நன்மை கருதிப் பிறர் நன்மை கருதி வரும் காதல் (அன்பு). ஞானசம்பந்தப் பெருமான் “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என்றார்.

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி கூறினார் –

“அன்பென்று கொட்டு முரசே! அதில்

ஆக்கம் உண்டாம் என்று கொட்டு

துன்பங்கள் யாவுமே போகும் - வெறும்

சூதுப்பிரிவுகள் வேண்டாம்

இன்பங்கள் யாவும் பெருகும்”.

கிரேக்கநாட்டுச் சிந்தனையார் சோக்கிரட்டிஸ் கூறியவை –

உன் சொற்கள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அந்தாவக்கு

உன் அன்பு மதிக்கப்பெறும். உன் அன்பின் தன்மைக்கு

ஏற்றபடி உன் செயல்கள் இருக்கும். உன் செயல்களுக்கு

ஏற்றபடி உன் வாழ்க்கை இருக்கும்”.

நாம் உயிருடன் இருக்கும்வரை இன்பமாக வாழுவேண்டும். ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்து நல்ல செயல்களைச் செய்து, சர்வம் கிடைத்த பயனைப் பெற்றுயற்சிக்கும் எமது மனதில் அன்பு பதியவேண்டும். நல்லநிஞர்கள் அன்பு பற்றிச் சொன்னவைகளை தினமும் நினைவுகூரவேண்டும். அன்பாகிய ஆறு மனமாகிய மலையில் உற்பத்தியாகிப் பாயுமானால் பொறாமைக்கு இடமில்லை. ஆசைக்கு இடமில்லை. வெகுளி ஓடிவிடும். இன்னாச்சொல் வாயில் வராது. குற்றச் செயல்களுக்கு இடமில்லை. மக்கள் யாவரும் அன்புள்ளம் படைத்தவர்களானால் எந்தப் பிரச்சினையும் இலகுவாகத் தீர்க்கப்படும். நல்லாட்சி உள்ள நாடு பிரகாசிக்கும். இறைவன் இதற்கு அருள்புரிவானாக.

ஸம்தநுச் சைவக் கல்விப் பாரம்பரியம்

சைவப்புலவர் க.சி. குறரத்தினம் அவர்கள்

ஸம்ராட்டுரச் சைவப் யெரியோர்கள் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சாரம்பரியமாக விட்டுச் சென்ற அிருஞ்செல்லவும் சைவக் கல்வித்துறை. தீதுயற்றி சைவப்புலவர் க.சி.குறரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சி கட்டுரை தீது.

இந்து சமுத்திரத்தில் பொன்னெனப் பிரகாசித்து ஓளி வீசி இலங்குவதால் இலங்கை எனப் பெயர் பெற்ற மணித் திருநாடு, ஸங்கா எனவும் வழங்கப்படுகிறதாயினும், ஈழம் எனப் பெயர் கொள்ளுதல் பொன்னென்னும் பொருளமைதிக்குப் பெரிதும் பொருந்துவதாகும். “பொன் கொண்டு இழைத்து” என்றே கம்பரும் இலங்கையைப் பற்றி இராமாயணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இலங்கை ‘சிவபூமி’ என்பது திருமூல நாயனாரின் திவ்வியம் பழுத்த கருத்து. இலங்கைக்கூடாக விராட்ப்புருடனின் நாடு செல்வதாக ஞானிகள் கூறியுள்ளார்கள். இலங்கை ஈஸ்வரமாயது. ஈஸ்வரன் சிவன். சிவனைப்பற்றிக் கூறுவது சைவம். இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் ஈஸ்வர பக்தியுள்ளவன். இராவணேசுவரன் எனவும் பெயர் பெற்றவன். இராவணனின் சிவபக்தியைத் தேவாரத் திருமுறைகளும், அவன் தேவி மண்டோதரியின் சிவபக்தியைத் திருவாசகத் திருமுறையும் புகழ்ந்து பாடுகின்றன.

சிவபெருமானை ஈஸ்வரன் எனவே தென்னிலங்கை வாசிகளும் வணங்குவர். அவர்கள் சிவனை ஈஸ்வரனாகிய தெய்வம் என்னுங் கருத்தில் ஈஸ்வரதெய்யோ என்பர். ஈஸ்வரனுக்கு வட இலங்கையிற் சிறப்பாகவும், இலங்கை முழுவதிலும் பொதுவாகவும் ஈஸ்வரங்கள் மலிந்திருந்தன என்று இலங்கையின் பழைய வரலாறான மகாவம்சம் கூறுகிறது. மகாசேன மன்னன் காலத்தில் பல சிவாலயங்கள் அழிந்த போதிலும், அவனுக்கு முன்னர் அரசு செய்த விஜயன் காலத்திலும், அவனுக்குப் பின்னர் அரசு செய்த இராசசிங்கன் காலத்திலும் சிவாலயங்கள் மிகுதியாய்ச் சைவம் பொலிய ஏதுவாயிருந்தன. சிங்கள மன்னர் பலர் சிவநெறியைச் சிந்தையிற் கொண்டு செம்மையாக வளர்த்ததோடு, தமக்குச் சிவன் எனவே பெயர் வைத்தும் முடிகூடி அரசு செய்தார்கள். அந்தவகையிற் பலராய சிவன் பெயராளரை மூத்தசிவன் முதலாய பெயர்களால் வரலாறு வழங்குகின்றது.

எழுத்திற் சைவம் வளர்த்த சான்றோர்களும், தமிழ் வளர்த்த செம்மல்களுஞ் சிவனை மறவாது நூல்கள் செய்தனர். சிவனை மறந்து செய்யும் அறங்கள் தாழும் வீண் செயல்கள் என்பதை அக்காலத்தவர் உறுதியான குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பாரம்பரியம் என்றும் அழியாமல் வேரோடு வந்துள்ளது. அன்மையில் எங்கள் மத்தியில் ஓளிவிளக்காயிருந்த சிவயோக சுவாமிகளும் ஈழம் சிவப்பொலிவு பெற்ற நாடெனவே வாழ்த்துவர்.

“அன்பர்பணிந் தேத்திநிற்கும் நாடெங்கள் நாடே
 அரனுறைதற் கிடமான நாடெங்கள் நாடே
 துங்பங்களைப் போக்கிநிற்கும் நாடெங்கள் நாடே
 தூயவருள் மழைபொழியும் நாடெங்கள் நாடே
 இன்பப்பயிர் ஓங்கிவளர் நாடெங்கள் நாடே
 இந்திரியக் கள்வரற்ற நாடெங்கள் நாடே
 என்புநனி நெக்குருக என்னைவலிந் தாண்ட
 என்குரவன் காட்டிவைத்த தெங்கள்வள நாடே”

இவ்வாறாகச் சிவாலயங்களுஞ் சைவ மடங்களுஞ் சிவஞானிகளும் மலிந்திருந்த ஈழவள நாட்டில், காலப்போக்கில் மாறுதல்கள் உண்டாகி நடைமுறைகள் அடிதலைமாறி அமைந்ததும் உண்டு. அக்காலங்களில் அழிவுகள் இழப்புகள் உண்டானபோதிலும் நம்மவர் தமது சைவ பண்பாடு கருதிப் பொறுத்திருந்தனர். அந்தப் பொறை, என்றும் நிலவிவந்த ஈழத்துச் சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் உண்டாகி முற்றிப் பழக்க பண்பாட்டுப் பொறை.

இத்தகைய சோதனைக்காலந் தமிழ்நாட்டுச்சைவமடங்களுக்கு உண்டான போது சீடர்களான தவசிப்பிள்ளைகள் தம்பிராண்கள் பெரிய ஞானியாரிடத்தில் முறையிட்டு வருந்தினார்கள்.

“தேசிஞ் சிவாலயங்கள் சேர வலையவொரு
 மோசம்வந்த தையோ முதல்வனே - தேசத்து
 மன்னைவெறுப் பேனோ வருவினையை ஊட்டுவிக்கும்
 உன்னைவெறுப் பேனோ உரை”

என்பது முறையீடு. இந்நிலையிற் பெரிய ஞானியார் கூறியருளிய சமாதானம் சைவத்தின் அத்திபாரத்தைத் தொடுகிறது.

“ஈசன் பலஹீன் என்றக்கால் ஆலயத்தின்
 மோசம் வந்ததென்று மொழியலாம் - ஈசனே
 ஆக்குவதும் ஆக்கி அழிப்பவதுவுந் தானானால்
 நோக்குவதென்! யாம்பிறரை நொந்து”

இந்த நிலையிலேதான் போர்த்துக்கேயர் 1621ஆம் ஆண்டளவில் நமக்குச்செய்த பேரழிவுகளை நாம் நோக்கவேண்டியுள்ளது. போர்த்துக்கேயர் 1621 - 1658 ஆகிய முப்பத்தேழு ஆண்டுகளிற் செய்த அழிவுகளைப் பொறுத்திருந்த நம் முந்தையோரின் சைவப்பண்பாடு, நீற்யுத்த நெருப்புப் போலவும், அந்தாவாகினியாய ஆற்றோட்டம் போலவும் வெளியில் தெரியாமல் உள்ளார்ந்த முறையில் உயிர்ப்பளித்து வந்தது. சைவப்பண்பாடு உக்காந்து ஒளி மங்கிய நிலையில் ஊர்கள் தோறும் நிலவி வந்தது ஒருகாலம்.

அக்காலத்தில் தமிழ்ப் பேசும் பிரதேசங்களில் நிலவிய சைவ மடங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கெடுத்தவர்கள், தமிழ் வழங்கிய மடங்கள் பதினெட்டெனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். பதினெண்மடத்து முதலிகளும் எனவரும் திருப்பூவண்நாதர் உலாப்பிரபந்தம் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றது. இதில் யாழ்ப்பாணத்து வரணி ஆதீனமும்

இடம்பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாகச் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஊரிவளர்ந்த பெரியவர்கள் ஊருணிகளாய்த் தங்கள் ஊர்கள்தோறுந் திண்ணெனப் பள்ளிக்கூடம் என்னும் குருகுலக் கல்விமுலம் ஈழத்துச் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியத்தைப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தனர். மாலை நேரங்களிற் புராண படம் மூலம் முதியவர்களுக்கான கல்விச் சேவையுஞ் செய்து மக்களைக் கண்திறக்கச் செய்து வந்தனர்.

ஒரு காலத்தில் ஈழத்திற் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியத்திற் குருகுலக்கல்வி பொதுவாக எங்கும் பரவலாக நிலவியபோது, ஆன் பிள்ளைகள் ஜந்துவயதுப் பராயமடைந்ததும், வித்தியாரம்பம் என்னும் பெயரில் ஏடு தொடக்கியதும், மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு அயலிற் குருகுலப் பள்ளிக்குப் போதல் வழக்கமாகும். குருகுலக் கல்வியின் நடைமுறைகள் பற்றி ஒருவகையாக எண்ணெய்ச் சிந்து என்னும் நாட்டுக்கவி கூறுகிறது.

“தந்தைக்குந் தாய்க்குந் தயவுமிக வண்டாகிச்
சிந்தை களிக்காந்து திடமாகத் தான் நினைந்து
பள்ளிக்கு வைக்கப் பருவமிது வென்றிந்து
சோதிடர்கள் தம்மிடத்தில் தூயதொரு நாள்கேட்டு
நாடினர் எல்லோரும் நன்றியுடன் தாங்கூடி
மாமன்மார் வந்து மகிழ்ந்துமுன்னா லேநின்று
மைத்துனிமார் வந்து மகிழ்ந்துமுன்னா லேநின்று
மஞ்சளால் ஆலாத்தி மகிழமையாய்த் தானெடுத்துச்
சோற்றினால் ஆலாத்தி சொன்னபடி தானெடுத்து
நாவுறு கண்ணாறு நன்றாகத் தான்போககி
அள்ளிப்பொன் னாற்குவித்து ஐங்கரனைப் போற்றிசெய்து
வள்ளிக் கொடியாள் மனவாளன் தன்னருளால்
வெள்ளிக்கிழமை மிதுதூதர் கோயிலிலே
பள்ளிக்கு வைத்தேரே பணிவுடைய மாதாவே!
சீராய் வடக்கையுந் தெள்ளியதோர் தென்கையைம்
மெள்ளமெள்ள வேபடித்து மிகுந்தறிவும் வந்தபின்பு
உள்ளந் தெளிந்து உறுதிநிலை தானறிந்து
ஓதரிய சாத்திரமும் உண்மையுள்ள தந்திரமும்
நீதிக் கணக்கும் நெறியுள்ளோர் தங்கணக்கும்
பஞ்சாங்க லட்சணமும் பதுமன் பிராணனுடன்
ஐந்தெழுத்து மெய்யில் அடங்கியதோர் அட்சரமும்
கற்கப் படிக்கக் கரததூ வியங்கள் வண்டாக
சற்குணமும் நல்ல தயவுமிக வண்டாக
உற்பனவென் ரெல்லோரும் உகந்துமிகக் கொண்டாட”

இவ்வாறானவியல் புகள் யாவும் அமைந்த குருகுலக் கல்வியிற் குருவாயிருந்த ஆசான் தண்டனைகள் பலவிதமாக விதித்தலும் உண்டு. அவற்றையெல்லாம் பொறுத்தவாறு ஆசிரியர்மேற் சினங்கொள்ளாமற் பாலர் படித்தவண்ணமும் ஆசிரியரை வெகுவாக நன்றிக்கடனுடன் பாராட்டிய வண்ணமும்

நாகரிகமானவையாகும்.

“எத்தனைதான் செய்தாலும் எங்களுக்குத் தாய்போலப்
புத்திவரச்செய்த பூரண்காண் மாதாவே!
மண்மீதில் எங்களுக்கு வருத்தமிக்ச் செய்தாலும்
என்னைத் தெரியவைத்த காரணன்காண் மாதாவே!
ஆண்பெண் சிறுவருடன் அறிவுமிக வண்டாக்கும்
காண்டற் கரிய கலையான அத்தனையும்
தர்ம முதலாகச் சாற்றுந் துறைநான்கும்
விரிவாய் அறிவாக்கும் விளக்காளிதான் மாதாவே!
பாவம் அகற்றிவைக்கும் பரிதாபம் நீக்கிவிடும்
கோபம் அகற்றிக் கொடுமைதனை நீக்கிவிடும்
எழுத்தின் படியாம் இரக்கப் புகுந்தாலும்
வழித்துணையாய் வந்துநின்று வலிமைசெய்யும் மாதாவே!
வாழி! என்றும் வாழி! மறைமுறையும் தான்வாழி!
ஏடு பிழித்து எழுதினவர் தான்வாழி!”

என்பது பாடல்.

இருள் நீங்கி ஒளி காலுவதற்கிடையில் வைகறையில் விழவெள்ளி
காலித்தாற்போலப் பெரியவர்கள் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்திவந்தார்கள்.
சைவசமயத்தின் முதல் நூல்களாகிய வேதம், சிவாகமம் என்பன வடமொழி என்னும்
சமஸ்கிருத மொழியலமைந்திருப்பதால் அவற்றை மூலத்திலேயே படித்தறிவதற்கான
சைவக்கல்விப் பாரம்பரிய அத்திபாரம் முன்னரே முறையாக அமைந்த
விசேஷத்தினாலே நம்மவர் வடமொழியை இளமையிலேயே நன்கு பயின்றுவந்ததும்
உண்டு. அதவும் நாகரம், கிரந்தம் என நிலவிய இருவகை லிபிகளையும் நம்மவர்
பயின்று வந்தமை அறிவாற்றல், ஆர்வம் என்னும் இயல்புகளைக் காட்டுவதாகும்.

அந்தக் காலத்தில் நெருப்புப் பெட்டியென்றும் ஒரு சாதனங் கிடையாத
போதிலும் நம்மவர் அடுப்படியில் நெருப்பை அணையவிடாது பாதுகாத்துவந்த
பாரம்பரியம் ஒன்று நிலவியது. அந்தவகையிற் பாடசாலை என ஒருகட்டுக்கோப்புக்
கிடையாத காலத்தில் நம்மவர் கல்விகேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கக்
காரணமாயிருந்து ஒரு பாரம்பரியம். அது நமது சைவக்கல்விப் பாரம்பரியம். அது
பெரியார்களையண்டி அடக்கவொடுக்கமாக ஒழுகி அவரிடம் வரன்முறையாக
எல்லாவற்றையும் கற்றறிதலாகும். ஈழத்திலுந் தமிழ்நாட்டிலுஞ் சைவக்கல்வி
மறுமலர்ச்சியின் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தவர்களுள் நாயகமணியாக விளங்கியவர்
யாழிப்பாணத்து நல்லூர் மூங்கிலீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களாவர். நாவலரவர்களின்
அருமைத் தாயார் சிவகாமி அம்மையாரின் தந்தையார் திருநெநல்வேலி வேதவனம்
என்பவராவர். வேதவனத்தாரின் முன்னோருள் ஒருவரான ஞானப்பிரகாசர் என்பார்.
இளமையிலேயே வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் போதிய அறிவு
பெற்றிருந்தவர்.

போர்த்துக்கேயர் யாழிப்பாணத்திற் புகுந்து அதிகாரம் பெற்ற காலத்திலே தமது அதகிரியான தலைவனுக்கு இறைச்சியின் பொருட்டு நாள்தோறும் ஓவ்வொரு வீட்டுக்காரர் ஒரு பசுக்கன்று கொடுக்கவேண்டியவராயினர். இக்கொடிய செயலுக்கு அஞ்சி இரவிரவாக நடந்து, காங்கேயன்துறையில் வள்ளமேறித் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்ற ஞானப்பிரகாசர், அங்கிருந்து கெளதேசம் என்னும் வங்காளத்துக்குப் போனார். வங்காளத்தில் வடமொழிப்பீடும் ஒன்றில் தக்கபண்டிதர் ஒருவர் பிராமண இளைஞர்களுக்கு உயர்ந்த நூல்களைச் சொல்லிக்கொடுப்பதைக் கண்டு, அவ்விடத்தை அகலாது, அணுகாது ஓரளவு தூரத்திலே இருந்து அப்பண்டிதர் சொன்னவற்றையெல்லாங் கேட்டு மனத்திற் பதித்துக் கொண்டார். ஒரு நாள் பண்டிதர் தம்மாணாக்கர்களைப் பரீட்சித்தபோது, அவர்கள் உரிய முறையில் விடை கூறாது திகைத்து நிற்பப் பண்டிதர் அயலில் இருந்து கேட்டுவேந்த ஞானப்பிரகாசரை அருகழூத்துத் தான் தொண்டையறக் கத்திவந்ததை அவரறிவார்தானே என்று மனஞ்சலித்தபோது, ஞானப்பிரகாசர் தாம் கேட்டதையெல்லாங் கூறினார் என்பர்.

அன்றுமுதல், பண்டிதர் அவரை முனிவரிசையிலிருத்தி மேலும் பல நூல்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து இனி நீவீர் நூலாசிரியராவதற்குப் பெருந்தகுதி பெற்றுவிட்டீர் என்று விடைகொடுப்ப, அந்த அறிவுமேம்பாட்டைக் கொண்டு ஞானப்பிரகாசர் பல பெரிய நூல்களைச் சமஸ்கிருதத்திலே செய்தார் என்பர்.

ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்நாட்டுக்கு மீண்டு தம்பிரான் சுவாமிகளாகி, சிதம்பரத்திலே தங்கியிருந்து பெருமளவில் திருப்பணிகள் செய்து மட்டும் குளமும் அமைத்ததோடு, வடமொழியிலே சித்தாந்த சிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, பிரசாததீபிகை, சிவஞானபோதவிருத்தி, பெளத்தராகமவிருத்தி, அஞ்ஞானவிவேசனம், சிவயோகசாரம், சிவயோகரத்தினம், ஓமாபத்திரிகற்பம், சிவாகமாதிமகான்மிய சங்கிரகம் முதலிய நூல்களைச் செய்தவகையிற் பதினெந்துக்கும் அதிகமான சிவாகமங்களை எடுத்தாண்டு காட்டியுள்ளார் என்ப.

ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரன் சுவாமிகள் தமது பிரமாணதீபிகை என்னும் நூலிலே வேதசிவாமகங்களே எங்கள் சைவசமயத்தின் பிரமாண நூல்கள் என அமைவாகப் பிரஸ்தாபித்துள்ளார். சைவசமயம் எமது கர்த்தாவினது சைவசித்தாந்த மார்க்கம் என்பர்.

தர்மபுரவாதீனத்துப் பெரும்புகழ் பெற்ற வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிகள், தங்கள் ஆதீனத்துப் பெருநூல்களான முத்தி நிச்சயம், ஞானவரணவிளக்கம் முதலியவற்றுக்குச் செய்த 'அஷ்டஷ்டபத போதனீயம்' என்னும் விசேட உரைகளில் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் பிராசாததீபிகையிலிருந்து மேற்கோள் காட்டி மகிழ்ந்துள்ளார்.

ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் சீடர்களுள் ஒருவரான

வரணித்தில்லைநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் தஞ்சையரசரிய மெய்ஞ்ஞானியாக இருந்து வேதாரணிய ஆயை பரிபாலனங்கு செய்துள்ளார். ஞானப்பிரகாச தம்பிரான் சுவாமிகளின் வடமொழி நூல்களுள், சிறப்பாக சிவஞானபோதவிருத்தியிற் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவரான காஞ்சிபுரம் சைவசித்தாந்தச்செம்மல் வச்சிரவேல் முதலியார் அவர்கள், இன்று சைவ சித்தாந்தத் துறையை அலங்கரிக்கும் பேறும் பெருவாய்ப்பும் பெற்றுள்ளமை சைவ உலகம் நன்கறிந்ததேயாகும். இன்னும் அன்மையில் பிரான்ஸ் நாட்டின் பாரிஸ் பல்கலைக்கழகம் வரை ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகள் 1650ஆம் ஆண்டளவிற் சிதம்பரத்தில் அமைத்த மடத்தைத் தொடர்ந்து வரணியூரார், சங்கானையூரார் அமைத்த மடங்களும் அங்கே சைவபாரம்பரியத்தைப் பரப்புவதற்குப் பெரிதும் பயன்படுவனவாயின. இம்பாரம்பரியத்தில் ஆறுமுகநாவலர், சபாபதிநாவலர், சுவாமிநாத பண்டிதர், கதிரைவேற்பிள்ளை முதலான ஈழத்துச் சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் பெரும்பணி புரிந்துள்ளார்கள். அந்தப் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சிதம்பரத்தலத்தை முன்னிட்டுச் சிதம்பரம், கனகசபை, அம்பலவாணன், நடராசன் முதலாய சைவங்கமமும் பெயர்களை மெய்யன்போடு இட்டு ஆசைநேசத்தோடு அருமை பெருமையாக அழைத்து வந்துள்ளார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த காரைநகர் மக்கள் தங்கள் சித்தத்தைத் திடமாகச் சிதம்பரத்திலே பதித்தவர்கள். அந்த அழுத்தத்திற் சிதம்பரத்தை விட்டுப்பிரிய மனமொருப்படாதவர்கள் சிலர், சிதம்பரத்தலத்தின் சாயலிலே தங்கள் ஊரின் மத்தியிலே ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்னுஞ் சிவன் கோயிலை அமைத்து, அங்கே நடக்கும் நித்திய நெமித்திய பூசைக் கிரமத்தில் இங்கேயும் வந்தனை வழிபாடாற்றி வணங்கி வருகின்றார்கள்.

�ழத்துத் தமிழ் பேசும் ஊர்கள் எங்கும் சைவம் கமமுந்தது. தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் பலர் சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். சைவத்தின் அடிப்படையில்லாமல் எவருந் தமிழ் பயின்றதாக வரன்முறை உண்டாகவில்லை. ஊர்கள் தோறும் உபாத்தியாயர்கள், பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், புலவர்கள் என்னும் பெருஞ்சிறப்புப்பெற்ற பெரியவர்கள் பிள்ளைகளை மனிதராக உருவாக்குவதையே கல்வியின் பயன் எனக்கருதி அதற்குத் தக்கதாகக் கல்வியூட்டி வந்தார்கள்.

இந்த முறையில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் முதாதையர்களைப் பற்றியறியும்போது, பிறப்புறிமை நெறியான்மை என்பது பாரம்பரியமாக நிலவி வந்தது என்பதை நன்கறியலாம். முத்ததம்பி முதலியார், சோதிநாதர், இலங்கை காவலர், பரமானந்தர், கந்தப்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் எனவந்த பாரம்பரிய மேயன்றி, நாவலர் அவர்களுக்கு முன்பிறந்த முத்த சகோதரர்களான தியாகர்,

சின்னத்தம்பி, பூத்தத்தம்பி, பரமானந்தர், தம்பு ஆகியோரும் சைவக்கல்விப் பாரம்பரி யத்திற் சிறந்து விளாங்கினவரேயாவர். அவர்களிற் சிலர் நொத்தாரிசுகளாகவும், வைத்தியராகவும், அரசாங்க உத்தியோகத்தர் எழுத்தாளராகவும் பணிபுரிந்த வேளையிலும் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியந் தழைக்கக் கல்வி கற்பித்தும், கவிகள் பாடியும் மரபுவழிக் கல்வியை மாண்புறச் செய்து வந்தார்கள். “மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்” என்பது சங்ககாலப் புலவர் பெருமக்களின் கல்விக் கோட்பாடாகும்.

நாவலரவர்கள் இளமையிற் சரவணமுத்துப் புலவரிடமுன் சேனாதிராசா முதலியாரிடமும் முறையாகக் கற்றகல்வி, அவரின் பன்னிரண்டாம் ஆண்டுப் பராயத்திலேயே பரிமளிப்பு நிறைந்ததாய்ப் பண்டிதருக்கான தகுதிவாய்ந்ததாயிருந்த வேளையில், அவர் 1834ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமான யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் அதிபரும் பெரும்புகழ் பெற்ற போதகருமான ‘பேர்சிவல்’ பெரியார் காலந்தோறும் தம்வயமிழந்து நாவலரின் சைவப் பண்பாட்டிலே கண்ணுாவ் கருத்துங் கொண்டு அவரைத் தம் குருவாகக் கொண்டு தமிழ் பயின்று பேராசிரியராகித் தமிழ்நாட்டிற் சென்னைப் பல்கலை போதகர் வேலையையும் கைவிட்டுத் தினவர்த்தமானி என்னும் பத்திரிகையையும் நடத்துபவராயினார்.

நீர்வேவியைச் சேர்ந்த சிவசங்கரபண்டிதர் அவர்கள் கந்தரோடை அப்பாப்பிள்ளை என்பாரிடத்தும், வேதாரணியத்துச் சுவாமிநாததேசிகரிடத்துங் கல்வி பயின்றதோடு, நாகநாத பண்டிதரிடமும் திருப்புகலூர் சாஸ்திரிகள் ஒருவரிடமும் வியாகரணம், தர்க்கம், மீமாம்சை முதலியனவும் கற்றதோடு, முத்துச்சாமி தேசிகரிடம் முறையாக நந்வாண் தீட்சையும் பெற்றுயர்ந்தவராவர். எனவேதான் அவர் குன்றின் மேலிட்ட தீபம் போலிருந்து சைவபாரம்பரியம் ஓளிகாலச் செய்துவந்துள்ளார் என்பர். அவர் பெருமையைச் சுன்னாகம் முருகேசபண்டிதர் தமது குடந்தை வெண்பாவிற் குருவணக்கமாகப் பாடியபோது,

“ஆகம வேத மனைத்ததையு மளித்த
எகனே இவ்வரு வென்னத் தோன்றிய
சங்கர பண்டிதர் தாள்மலர் தமிழேற்கு
ளங்குமாய் நிற்கும் இலைபிற வெனவே”

என்பர்.

இங்ஙனமே சைவ உதயபானு என்னும் பத்திரிகை நடாத்திய ஊரெழுச் சரவணமுத்து புலவர் அவர்களும் சங்கர பண்டிதர் புகழ்பாடும்போது

“கற்றார் புகழ்சைவ சித்தாந்தப் பாலின் கடல்கடைந்து
மற்றார் நினைக்கருஞ் சைவச்சப்ரகாசன மாலமிழ்தை
நற்றா ரணிச்சைவ நற்புல வோர்க்கு நயந்தனித்தான்
வற்றா வறிவுடைச் சங்கர பண்டித மாதவனே”

என்பர்.

இன்னும் சிறுப்பிட்டி வைரநாதர் தாமோதரம்பிள்ளை என்னும் தமிழ் வளர்த்த

தாதா, “சித்தாந்த சிவசமயத் தெண்டிரை நீரன் மூந்து, தேசந்தோறும் வித்தாரமாகவதன் தத்துவ தாரைகள் பொழிந்த, வேண்டார் வாதம் - இத்தாலுத் திழித்தெரித்துத் திரிந்த சிவசங்கரபண்டித.....” எனப் போற்றுவர்.

சாஸ்திர கலாசாலையிற் பொறுப்பு வாய்ந்த பேராசிரியராயிருந்த கலாநிதி ‘ஹாசிங்கரன்’ என்னும் பெரியார் தாம் பெரிதும் விரும்பிய சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை மூலத்திலேயே முற்றாகப் படிக்கவும், அவற்றை முறையாக ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கவுந் தமிழிளைஞர்களின் உதவியை நன்றாகப் பெற்று, 1854ஆம் ஆண்டில் சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம், தத்துவக்கட்டளை ஆகிய மூப்பெரும் நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அமெரிக்காவில் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலர் அவர்களை உருவாக்கிய பெருமை இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாருக்குரியதென்னும் அமைவில், தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களை உருவாக்கிய பெருமை சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசர் அவர்களுக்குரியதாகும். கவிராசர் தமக்குக் கல்விக்கண் திறந்த பெருந்தன்மையைத் தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் வியந்து பாடும்போது நன்றியுணர்ச்சி நனி சொட்டுகின்றது.

“எழுத்தொடு விமுத்தமிழ் பழுத்த செந்நாவினன்
முமுத்தகை யேற்கவை யமுத்தினோன் சுன்னாக
கத்துயர் மரபினோன் முத்துக்குமார
வித்தக னடிதலை வைத்து வாழ்த் துவனே”

இத்தகைய புகழ்பூத்த முத்துக்குமார கவிராசசேகரம் அவர்களின் முன்னோரும் பின்னோரும் பிறப்புரிமை நெறியான்மை மேம்பாட்டினாற் பெருங்கல்விமான்களாய் இருந்து பணிபுரிந்தனர். அவர் பரம்பரையிற் பின் வந்தவர்களுள் ஒருவரே சுன்னாகம் குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களாவர். குமாரசவாமிப் புலவர் தமிழ்நாட்டிலே இராமநாதபுர மன்னர்கள் முதல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர் பெருமக்கள் வரையுள்ள அறிஞர்களாற் பாராட்டப் பெற்றவர். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை முதலா யவிற்பத்திமான்களை ஈழத்திலே உருவாக்கிவிட்டவர். பண்டிதமணி அவர்களைத் தொட்டு ஆயிரத்து அறுநூறுக்கும் அதிகமான ஆசிரியர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலையிலே உருவாக்கி, ஈழத்துச் சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தைப் பட்டிதொட்டியெங்கும் பரப்பி வந்துள்ளார்கள்.

இந்த வகையிலே இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியாரின் முன்னோரும் பின்னோரும் பிறப்புரிமை நெறியான்மை மேலீட்டிற் சிறந்து விளங்கியமை, அன்னார்வழிவந்த தென்கோவை வித்தகம் கந்தையாபிள்ளை அவர்களின் வித்துவத்தன்மை ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு முதலிய நகரங்களிலேயன்றித்

தமிழ்நாட்டிலும், சிறப்பாகப் பாண்டிச்சேரியில் ‘அம்பலத்தாடி’ என்னும் மடத்துப் பெரியவரிடம் யோகம் பயின்று ஆத்மீகத் துறையில் மிக்க நுணுக்கமான கருத்துக்களையுஞ் சிந்தனைகளையும் தாம் வாரந்தோறும் வெளியிட்டுவந்த ‘வித்தகம்’ என்னும் பத்திரிகையில் ஒளி காலச் செய்துள்ளார்.

வடகோப்பாய்ச் சபாபதிநாவலர் அவர்கள் உடுப்பிட்டியூரைச் சேர்ந்த சுயும்புநாத முதலியார் வழிவந்த வைரவநாதர் மெந்தராவர். இவர் நீர்வேலியைச் சேர்ந்த ஜெகந்நாத ஜயரிடமும், சங்கர பண்டிதரிடமும் முறையாகப் பயின்று முறுக்கேறிய விவேகியாவர். இவரின் அறிவாற்றலைக் கண்ட நாவலர் அவர்கள் இவரைத் தமது சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராயிருக்கும் வண்ணம் வேண்டிக்கொண்டார். சபாபதியார் அங்கிருந்த காலத்தில் அவருடைய புகழைத் திருவாவடுதறை ஆதீனத்தாரும், திருநெல்வேலி இராமநாதபுரத்து மன்னர் முதலானோரும் அறிந்து, தத்தஞ் சார்பில் சைவத்தமிழ்ப் பணிபுரிய வேண்டிக் கொண்டனர். சபாபதியாரும் அவ்வாரே திருவாவடுதறையில் மகாசந்நிதானம் அவர்களுக்கு உசாத்துணைவராய்ப் பன்னிரண்டாண்டுகள் ஆதீனப் பணி புரிந்து பெரும்புக்கு பெற்றிருந்தார். அவரின் திறமையைக் கடைக்கண் சாத்திய ஆதீன முதல்வர் அவருக்கு நாவலர், மகாவித்துவான், வித்துவசிரோமணி முதலாய் பட்டங்கள் அளித்துக் கொரவித்திருந்தார். சபாபதியாரின் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திற் குறிப்பிடவேண்டிய பகுதிகள் பலவுளவாகவின் அவை விரிக்கிற பெருகுமென அஞ்சி இரண்டொரு குறிப்புக்களையாவது நினைவுகற்றல் அமைவடைத்தாகும். தமிழிலக்கிய வரலாறு எழுதிய சபாபதியார் சைவத்திருமுறைகளை முதல்தியாயத்தில் எழுதியமை அவரின் சைவப் பற்றினைக் காட்டுவதாகும்.

சிவனே பரளனனத் தேறிய சைவப் பெருமக்களுக்குச் சபாபதியார் பல நால்களைச் செய்துவியுள்ளார். வடமொழியில் அரதத்த சிவா சாரியர் செய்த சுருதி சூக்திமாலை என்னும் நாலை அவர் அருமையாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். சிதம்பர நடராசர் புகழ் மணக்கும் புராணம் ஒன்றைப் பெரிய அளவிற் செய்தமையும் சபாபதியாரின் சைவத்தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்று பகருவதாகும்.

சபாபதியார் சிதம்பரத்திலிருந்தவாரே சைவத்தமிழ்ப் பணிபுரிவதற்கு வசதிகள் செய்தளித்தவர் இராமநாதபுரத்து மன்னர் ஸ்ரீபாஸ்கர சேதுபதி அவர்களாவர். அவர் சபாபதியாரைக் கொண்டு தமிழ்நாடைங்குஞ் சைவப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்த விரும்பியதும் உண்டு. அவ்வப்பொழுது மன்னர் சபாபதியாருக்கு எழுதிய விண்ணப்பங்கள் விந்யமாயிருந்தன. “சைவசிகாமணி, பரசமயகோளரி, கனம் நாவலர் அவர்கள்” என்றெல்லாம் விளித்தமுதியமை சபாபதியாரின் புகழை நினைவுபடுத்துகின்றது. “சைவப்பயிர் தழழக்கப் பிரசங்கஞ் செய்யுமாறும், சகல பிரஜைகளும் சைவசமய உண்மைகளைத் தேறுமாறு திராவிட சைவசித்தாந்த வித்தியா போதஞ் செய்யுமாறும்” மன்னர் அவர்கள் விண்ணப்பித்திருந்த வேளைகள் பலவாகும். இந்த வகையில் ஈழத்துச் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியத்தில் வந்த இருவர்,

தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கிய பெரியவர்கள் வரிசையில் இருவரைப்பற்றி இங்கே சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டாதல் வேண்டும். ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் ஞானபரம்பரையில் வந்த குப்பிமூன் செந்திநாத ஜயர் அவர்கள் மும்மொழிப் புலவராய்ப் பல்லாண்டுகள் சைவப்பணி புரிந்தபின் காசிக்குச் சென்று பத்தாண்டுகள் தங்கியிருந்து வடமொழி நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றதோடு அவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தத்துக்கு நீலகண்ட சிவாசாரியார் சிவபரத்துவமாகச் செய்த பேருரையாகும். இன்னும் அவர் திருப்பரங்குன்றத்திற் குருகுலம் அமைத்துச் சிவாசாரியர் எழுவரைச் சப்தரிஷிகளென உருவாக்கியும் உள்ளார். அங்கே உருவானவர்களுள் குறிப்பிட்தக்க பெருமை வாய்ந்த பெரியார் பழநி வேதாகம பாடசாலை முன்னாள் அதிபர் காசிவாசி ஈசானசிவாசாரியர் என்பவராவர்.

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் வழியிற் சைவப் பாரம்பரியக் கல்வி பயின்ற புலோலி கதிரைவேற்பின்னை அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற் செய்த சைவப் பணியில் ஈடுபட்டுருவான பெரியவர்கள் பலருள் திரு.வி.கலியாணசுந்தர முதலியார் பெருமை சொல்லமுடியாத அளவினதாகும்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமது ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்தவர் என்று பாடிப் பெருமைப்படுமொவில் புதுச்சேரியிற் 'பூந்தோட்டச்சாமி' என்றும், மெளனசாமி என்றும் பொதுமக்களாற் போற்றப்பெற்ற அருளம்பல சுவாமி பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்தவர். அவரைப் பாரதியார் 'குவலயத்தின் விழி போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்' என்றும், 'பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத்தோணி' என்றும் பலவாறாகப் போற்றுவர். பாரதியார் காலத்திற் புதுச்சேரியிற் புகலிடம் பெற்று வாழ்ந்த பல்வேறு துறவிகளுள் அவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாரிடம் கண்ட பெருமை சைவசித்தாந்த வழிவந்ததாகும்.

உலகத்தின் நன்மைக்காகவும் சுபீசுத்துக்காவும் வாழ்வுக்காகவும் சிதம்பரத்தில் என்றும் ஆடல் புரிந்தருளும் நடராசப் பெருமானின் லீலா விநோதங்களை ஆங்கிலத்தில் அருமையாக எழுதியவர் கலாநிதி, கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி அவர்களாவர். அவர் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தங்களையும், திருவாதவுரடிகள் புராணத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே தம் நூலை எழுதினார் என்பர். அந்நூலை நன்கு பயின்ற புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியும் தத்துவசாஸ்திர மேதையுமான 'அல்டஸ் ஹக்ஸ்லி' என்பார் அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு உலகுக்கு விருந்தாகச் செய்த நூல் சனாதனத்தும் என்பதாகும்.

இவ்வாறாக ஈழநாட்டவர் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் பாரம்பரியமாக மற்றவர்களிடம் விட்டுச்சென்ற அருங்செல்வம் சைவக் கல்வித்துறையாகும். நம்முன்னோர் அளித்த அருங்செல்வமாய சைவக்கல்வியை நாம் நன்றாகப் பேணிக்காத்து எம் பிற்காலச் சந்ததியாரிடம் பக்குவமாக ஒப்படைத்தல் எங்கள் தலையாய தருமழுங் கடமையுமாகும். வாழ்க் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியம்.

சொற்சித்திரம்

செவிக்குண வில்லாத போழ்நு சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் பழும்.

இனிக்கின்ற கதைகள், தித்திக்கின்ற இலக்கியங்கள், கருத்தைச் சிமிட்டுகின்ற சொல்லோவியங்கள் ஆகிய செவிநூகர் கனிகள், இடையீடின்றிக் கிடைக்குமானால், வயிறு ஒரு பண்டமன்று. உனவு மற்றியாயப் போய்விடும். செவிநூகர் கனிகள் கிடையாத சமயங்களிலே, ஓய்வு நேரங்களிலே சிறிது சிறிது வயிற்றையும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ‘கதைகளை இனிக்கிறதற்கு, இலக்கியங்களை இருந்து தித்திக்கிறதற்குக் கருத்துக்களை அவிழ்க்கிறதற்கு வயிற்றின் உதவியும் ஓர் அளவுக்கு வேண்டுந்தானே’ என்கின்ற இந்தத் திருக்குறளின் அருமந்த கருத்துக்கு இனி இந்த உலகத்திலே இடமில்லைப் போவும்!

விஞ்ஞானங் கதித்த இந்த எந்திரவுக்கத்திலே மனிதன் வெறும் எந்திரமாய் விட்டான்; நாயாய் அலைகிறான்; பேயாய்த் திரிகிறான். என்சானுடம்புக்கு வயிறே பிரதானமாய்விட்டது. உணவுப் பிரச்சினை, சிக்கனப் பிரச்சினை முதலியன, இன்றைய பேச்சாய்விட்டன. இனி வருங்கால மனிதனுக்குச் சிரிப்பு வாராது; அது கொட்டாவியாய் மாறிவிடும் போலத் தெரிகிறது.

இந்த நாட்டை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்; தூரத்துக்குப் போகவேண்டாம். சென்ற நூற்றாண்டை எட்டிப்பார்ப்போம்; அப்பொழுது இந்நாட்டவர்கள் இப்படிக் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு கொள்ளிவாய்ப் பேய்போல அலையவில்லை.

மகாப்பிரபு ஆகிய வைத்தியலிங்கச் செட்டியார் தாபித்த வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலின் வசந்த மண்டபத்திலே ஆறுமுக நாவலருடைய மருகரும் வித்துவசிரோமணியும் இலக்கிய இரசிக சிகாமணியுமான பொன்னம்பலபிள்ளை, தேனோமுக ஒழுகப் புராணத்துக்குப் பயன் விரிக்கின்றார்; கம்பராமாயணத்திலிருந்து கனிகளை வாரிச் சொரிகின்றார்; மண்டபம் முழுதும் நெருங்கியிருந்து செவிகள் நுகர்கின்றன; ஊசி விழுந்தாற் கேட்கும்.

பொன் னம் பலபிள்ளை கோயில் வசந்தமண்டபத்திலிருப் பார். அங்கேயில்லையேல் தீர்த்தக்கரையிலே காணலாம். வீட்டுத் திண்ணைகளிலே

மாணவர்கள் மத்தியிலே இருப்பார். மரநிழல்களிலே பள்ளி வைப்பார். ஊர் நடுவிலே உலாவித் திரிகின்ற பயன்தரும் மரம் அவர்.

பொன்னம்பலபிள்ளை ஒரு தேன் குடம். அதை இரசிகர்களாகிய ஏறும்புக் கூட்டங்கள் சதா சூழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். வித்துவான்கள், மாணாக்கர்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். இந்த வைபவத்திற் பிரபுக்களும் பிறரும் தம்மை மறந்து கலந்து கொண்டிருப்பார்கள்; பொன்னம்பலபிள்ளைக்குக் கொடுத்த கடனை வாங்குவதற்கு வருகின்றவர்கள் அவரைக் கடன் கேட்காமலே, அவர் வழங்குங் களிகளைச் செவிகளால் நுகர்ந்து கொண்டு திரும்பிவிடுவார்கள். அவரை எவ்ரேனும் துணிந்து, கொடுத்த கடனைக் கேட்டதில்லை. அந்த இடத்தில் அவர் முன்னிலையில் அந்தக் கடன் ஒரு பொருளான்று.

பொன்னம்பலபிள்ளையின் முன்னிலையில் கலைஞர்கள் வந்து வந்து குழுமவார்கள். ஏற்ற ஏற்ற முறையில் வரிசையறிந்து மதிப்புக் கொடுப்பார் பொன்னம்பலபிள்ளை. அவர் கொடுக்கும் மதிப்புப் பல்கலைக்கழகம் கொடுக்கும் மதிப்பிலும் மேலானது, பல கலைத்துறையிலும் அவர் முன்னிலையில் வித்தியா விநோதங்கள் நடைபெறும்.

வன்றொண்டச் செட்டியார் வடதேசத்தவர்; பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியாரின் முன்னோர்; மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் மாணவர். இருபது அந்தாதிக்குமேலே அவருக்கு மனப்பாடம். அந்த அந்தாதிகளுக்குள்ளே பல இயமக அந்தாதிகள். இயமகம் என்றாற் பாட்டின் அடிதோறும் முதலாம் எழுத்து முதல் பல எழுத்துக்கள் ஒன்றாயிருக்கும்; பொருள் வேறு வேறாயிருக்கும். ‘தலைவிதிவசம்’ என்று பாட்டுத் தொடக்கினால், நாலு வரியிலுந் தொடக்கத்தில் நாலு தலை விதிவசம் வரும்; நாலு வேறு வகையாகப் பிரித்துப் பொருள் சொல்லல் வேண்டும்; பொருளுக்கேற்பச் சொற்களைப் பிரிப்பதிற் பெரிய பயிற்சி வேண்டும். இந்தச் செட்டியார் இதில் மகா சாமர்த்தியவான். அவர் சாதாரணமாகப் பேசும் வார்த்தைகளே பல பொருள்பட்டுச் சிலேடையாயிருக்கும்.

இந்தச் சிலேடைச் செட்டியாருக்குப் பிற்காலத்திலே கண் பார்வையில்லை. கண்ணின் சக்தியும் அவருக்குச் செவியில் இருந்தது. இந்த வன்றொண்டர், நமசிவாயத் தம்பிரான், இராமசாமிப்பிள்ளை என்கின்ற மூவர்கள் முதன் முதல் திருவாவடு துறையிலே மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையிடம் படித்தவர்கள்; இந்த மூவரும்

பிற்காலத்திலே வெகு பிரபலஸ்தர்கள். இராமசாமிப்பிள்ளை இராமநாதபுரம் இராசாவுக்குச் சமஸ்தான வித்துவானும் மந்திரியுமாயிருந்தவர். நமசிவாயத் தம்பிரான் ஆதீனத்தில் சின்னப்பட்டமாயிருந்தவர். வன்றொண்டர் பெரிய இரசிகர். பொன்னம்பல பிள்ளையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு நாவலரோடு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். வந்தபின், முதன் முதற் பொன்னம்பலபிள்ளை இராமாயண வியாக்கியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தபோது, இந்தக் குருட்டி வன்றொண்டர் மௌலில் மௌலில் இடம்பெயர்ந்து அவரைக் கட்டித்தமுவ முயற்சி செய்தவர். இவர் ஒருநாட் பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் வந்திருந்தார். எத்தனையோ திரிபு இயமக அந்தாதிகளை பாடினவரான உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரும் ஆங்கே வந்திருந்தார். வித்துவான்கள் வந்து மொய்த்துவிட்டார்கள். வன்றொண்டருக்கும் சிவசம்புப் புலவருக்குஞ் சொற்போர் ஒன்றைத் தொடக்கிவிட்டார்கள். போர் மூண்டது. வன்றொண்டர் ஓர் அந்தாதிப் பாட்டைப் பதச்சேதனுக்கும் செய்யாமல், அதோவது சொற்களைக் கருத்துக்கு இசையைப் பிரியாமற் படிப்பார். சிவசம்புப் புலவர் சொற்களைக் கருத்துக்கு ஏற்பாடு பிரித்துப் பயன்சொல்லுவார். பின்பு புலவர் சொற்களைப் பிரியாமற் படிக்கச் செட்டியார் பிரித்துப் பயன் சொல்லுவார். மிகக் காடினமான வேலை. நெருப்பு எழு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வெற்றி தோல்வி சொல்லமுடியாமல் நடக்கின்றது. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பாடிய பழமலை அந்தாதியிலே ஒரு பாட்டு:

‘மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவதிருத்
 தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
 நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றுநம
 தூருக் குவடு விளைத்தன னேயின் றொழிவறவே.’

இந்தப் பாட்டை வன் றொண்டர் படித்தார். பழமலை என்று விருத்தாசலத்துக்குப் பெயர். ‘விருத்தாசலத்திலுள்ள சிவபெருமானின் தேர்த் திருவிழாவுக்குத் தலைவி ஒருத்தி போய், அப்பெருமான் மேற் காதல்கொண்டு, இந்த ஊருக்குப் பெரிய வடுவை உண்டாக்கிவிட்டாள்’ என்பது பாட்டின் பொழிப்பு. சிவசம்புப் புலவர் பொழிப்பைச் சொல்லிவிட்டுச் சொற்களைப் பிரித்துப் பயன்சொல்லி வருகின்றார்.

மேருக்குவடு நிகர்தோள் – மேருமலை போன்ற தோள்களையுடைய, பழமலைமேவு திருத் தேருக்கு - பழமலையாகிய விருத்தாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சுவாமியின் அழகிய தேர்த் திருவிழாவுக்கு,

'வடுவசமாடு மாடத் தெருவினிற் போய்' என்பது அடுத்த தொடர்; எப்படிப் பிரிப்பது" புலவர் சற்றே தயங்கினார். வித்துவசபை ஏங்கியது. ஒரு கணத்திற் கண்டறிந்துவிட்டார் புலவர்.

(தேருக்கு + உவள் + துவசம் = தேருக்குவடுவசம்)

தேருக்கு - தேர்த் திருவிழாவக்கு,
உவள் - உந்தத் தலைவி,
துவசம் ஆடும் மாடத் தெருவினிற் போய் - கொடியாடுகின்ற மாடமுள்ள வீதியிலே போய்,
நீர்உக்கு - கண்ணீர்விட்டு,
விழி எழின் மாய்ந்து - கண்ணழகு கெட்டு,
நமது ஊருக்கு ஒழிவறவடு இன்று விளைத்தனன் - நமது ஊருக்கு நீங்காத வடுவை இன்றைய தினம் விளைத்தாள், எனக் கிடைக்காத ஒரு நூல் மிக என்று உரையை நடத்தினார் சிவசம்புப் புலவர். அப்பொழுதுதான் யாழிப்பாண வித்துவான்களுக்கு உடலில் உயிர் வந்தது. வன்றொண்டர் சிவசம்புப் புலவரைக் கட்டித்தமுவினார். பொன்னம்பிள்ளை இருவரையும் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

மஹா சக்திக்கு விண்ணப்பம்

என்கிய முதல் வேண்டும் என்ற மாத்துடும் என்கிய
நல்லவே யெண்ணல் வேண்டும் சில குத்துப்பிரக சூரிய
திண்கிய நெஞ்சம் வேண்டும் குத்துப்பிரக தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்
பண்கிய பாவமெல்லாம்

பரிதி முன் பனியே போல சுருக்குவது குத்துப்பிரக
நன்கிய நின்மு னிங்கு
நசித்திடல் வேண்டும் மன்னாய்.
- சுயிர்யணிய பாரதியார்

பரிதி முன் பனியே போல சுருக்குவது குத்துப்பிரக

நன்கிய நின்மு னிங்கு
நசித்திடல் வேண்டும் மன்னாய்.

பரிதி முன் பனியே போல சுருக்குவது குத்துப்பிரக

நன்கிய நின்மு னிங்கு
நசித்திடல் வேண்டும் மன்னாய்.

பரிதி முன் பனியே போல சுருக்குவது குத்துப்பிரக

நன்கிய நின்மு னிங்கு
நசித்திடல் வேண்டும் மன்னாய்.

மரும் மன்னனும்

சகோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வணக்கம்!

தென்பாண்டிச்சீமை என அழைக்கப்பட்ட சிவகாங்கை மாவட்டத்தை மருது பாண்டியர் என்ற வீரமறவர் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலம். அரசர் மருது பாண்டியர் ஒரு கோவிலுக்குத் திருத்தேர் செய்து கொடுக்கும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தார். தேர் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. தேர்ச் சில்லுக்கு நல்ல வயிரமான பெரிய மருதமரம் தேவைப்படுவதைச் சிற்பாச்சாரியார் அரசருக்குத் தெரிவித்தார். உடனே; தன் ஆட்களைச் சுற்றுவட்டாரத்தில் எங்கேயாவது பழைமையான பெரிய மருதமரம் இருக்கிறதா எனப் பார்த்துவர அனுப்பினார் மருதுபாண்டியர். அவர்களும் தேஷிக் கண்டு வந்து சற்றுத் தொலைவில் காவிரிக் கரையில் உள்ள ஒரு பழைய சிவாலயத்தின் அருகில் சில்லுக்குப் பொருத்தமான மரம் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். உடனேயே தன் அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த மரத்தைத் தறித்து எடுத்துவாருங்கள் என்று அனுப்பினார் மருதுபாண்டியர்.

அதிகாரிகளும் தகுந்த வேலையாட்களுடனும், மரம் வெட்டவேண்டிய கருவிகள் எல்லாம் கொண்டு குறித்த மரம் உள்ள இடத்தை அடைந்தார்கள். அங்குள்ள கிராம அதிகாரியிடம் தாம் அரச கட்டளைப்படி அந்த மருதமரத்தை வெட்டி எடுத்துச்செல்ல இருப்பதை அறிவித்தார்கள். கிராம அதிகாரியும், அரசருடைய ஆட்களும் காவிரி நதிக்கரையில் உள்ள அந்த மரத்தடிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அரச அதிகாரி கோயிலினுள் போய்க் கும்பிட்டு அர்ச்சகரிடம் வீபுதிப் பிரசாதம் பெற்றார். அந்தக் கோயில் அந்தனர் மிகவும் சிறந்தவர். நல்ல அறிஞர். ஆசாரம் மிக்கவர். அவர் அரச அதிகாரியிடம் அவர் வந்த காரியத்தை விசாரித்தார். அவரும் தாங்கள் அந்த மருத மரத்தை வெட்டி எடுத்துச் செல்லவந்த விபரத்தைக் கூறினார். அந்தனர் கண் கலங்கினார். துன்பத்துடன் சொன்னார் “ஐயா! இந்த மருதமரம் காலாகாலமாக இங்கே நிற்கிறது. கோயிலுக்கு வரும் அடியார்களுக்கு நிழல் தருகிறது. அதை வெட்டாதீர்கள்” என்று வேண்டினார்.

ஆனால்; அந்த அரச அதிகாரி வெகு அலட்சியமாக “அரசர் மருதுபாண்டியர் செய்யும் தேருக்கு இது வேண்டும். அவரே கட்டளை போட்டுத்தான் எங்களை அனுப்பினார். நீர் பேசாமல் இரும்!” என்று சொல்லிவிட்டு மற்றவர்களையும் கூட்டிச் சென்று அந்த மரத்தை வெட்ட ஆயத்தும் செய்தான். அந்தக் கோயில் குருக்கள் பதறினார். அவர் சொல்லையார் கேட்கப் போகிறார்கள்? மரம் வெட்டும் வேலை தொடங்கியது. குருக்கள் ஓடிப்போய் அந்த மரத்தடியில் இருந்து கொண்டார்.

“என்னைக் கொன்றுவிட்டு மரத்தை வெட்டுங்கள்” என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டு செபம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

அரசு அதிகாரி கோபம்கொண்டான். “பிராமணரே! இது அரசு கட்டளை. நீர் என்னவானாலும் எனக்கென்ன!” என்று கத்திவிட்டு,

“ம், நீங்கள் மரத்தை வெட்டுங்கள்!” என்று பணியாளருக்குக் கட்டளை இட்டான். குருக்கள் கத்திச் சத்தமிட்டுக் கூறினார், “அரசர் மேல் ஆணை! ஒருவரும் மரத்தைத் தொடவேண்டாம்!

எல்லோரும் திகைத்துச் சிலையாயினர். அரசர் மேல் ஆணை வைத்தால் எவருமே அதை மீறமுடியாது பணிந்த காலம் அது.

அரசு அதிகாரி பின்வாங்கினான். உடனே தன் குதிரையில் ஏறி அரசு மாளிகைக்கு விரைந்தான். அரசர் மருதுபாண்டியரைக் கண்டு பிராமணின் செயலைச் சொன்னான். புன்னகையுடன் கேட்டுக் கொண்ட அவர், கூடவே தம் குதிரையில் ஏறி அந்த அதிகாரியுடன் கிராமத்திற்கு வந்து, மருதமரத்தின் அருகில் இறங்கினார். எல்லோரும் பதறி எழுந்து வணங்கினர். நிட்டையிலிருந்த அந்தப் பிராமணக் குருக்களும் எழுந்து அரசருக்கு ஆசிக்குறி வணங்கினார். அவரை முந்திச் சென்று வணங்கிய அரசர், “ஜயா! இந்த மரத்தை வெட்ட ஏன் தடை செய்கிறீர்கள்?” கேட்டார்.

“அரசே! இந்தக் கிராமத்தில் உள்ள சிவன் கோயிலுக்கு வரும் ஊரவரும், அயலூரவரும் பொங்கிப் படைத்து நேர்த்திகள் செய்துவிட்டு ஆறி இருக்க இங்கே வேறு இடமில்லை. காலம் காலமாக இந்த மரம் இங்கே வரும் சிவபக்தர்களுக்கு ஒரு நிழல் தரும் சத்திரம்போல இங்கே நிற்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இதன் அடியில் ஆறுதல், பெற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கே தாய்போல விளங்கும் இந்த மரத்தை யார் வெட்டினாலும் அது மகாபாதகம்!” என்றார் குருக்கள். அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்ட அரசர் மருதுபாண்டியர்” ஜயா இந்த இடத்தில் ஒரு சத்திரத்தையே கட்டிக் கொடுக்கிறேன். இந்த மரத்தை ஒரு நல்ல கைங்கரியத்துக்காக விட்டுக் கொடுவங்கள்” என்று கேட்டார்.

பிராமணர் வேகமாகத் தலையசைத்து மறுத்தார். “நீங்கள் கல்லும் மன்னும் கொண்டு ஒரு சத்திரம் கட்டவைக்கலாம்... ஆனால்... உயிருள்ளதும் எங்கள் அரசர் பெருமானே நின்று காப்பதுபோல அவர் பெயருடன் நின்று உதவும் இந்த மரத்துக்கு எதுவுமே நிகராகாது!” என்றார் அவர்.

‘மருதமரம்’ என்ற பெயரில் தன் பெயர் இடம்பெற்றிருப்பதையும், அதை அழிக்க விரும்பாததற்கு அதுவும் ஒரு காரணம் என்பதையும் உணர்ந்த அரசர் மருதுபாண்டியர். உடனே தன் அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளை இட்டார்.

“வேறு இடத்தில் தேஷப் பாருங்கள். உங்களுக்கு வேறு ஒரு மரம் கிடைக்கும். அதை வெட்டி எடுத்து வாருங்கள், போக்கள்” என்று கூறினார். “ஐயா! உங்களுக்கு வணக்கம். ஏதும் உதவி தேவை என்றால் எமக்குச் சொல்லியனுப்புங்கள்” என்று கூறிவிட்டுக் குதிரையில் தாவி ஏறிச் சென்றார் மருதுபாண்டியர்.

“இரக்கமுள்ள ராசா மருதுபாண்டியர் வாழ்க!” என்று கிராம மக்கள் வாழ்த்தி முழுங்கினார். எல்லாவற்றையும் பார்த்தும் கேட்டும் உணர்ந்தபடி மெல்ல அசைந்து சிலிர்த்து நின்றது அந்த மருதமரம். “சிவசிவா! நீ காத்தாய் என்று கும்பிட்டார் ஜயர்.

அருள்ளுளி தகவல் களஞ்சியம்

சைவ பரிபாலன சபையின் சைவ மகாநாடு - 2017

சைவ பரிபாலன சபை கடந்த புரட்டாதி 15, 16, 17 திகதிகளில் நீராவியடி சைவபரிபாலன சபை மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இந்துசாதனம் புத்திரிகை மீண்டும் வெளியிடப்பட்டது.

தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு வைத்தியசாலை மீண்டும்

1990க்குப் பின் மீண்டும் தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு வைத்தியசாலை திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. 16-09-2017 முதல் வைத்தியசாலைச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

மாவைக்கந்தன் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளல்

மாவைக்கந்தன் 30-09-2017 மாலை 6.30 மணிக்கு எழுந்தருளி வருகை தந்து மானம்பு உற்சவம் நடைபெறும். இரவு 7.30 மணிக்கு மாவிட்டபுரத்தை நோக்கி அலங்கார ஞபமாக சென்றடைந்து விழா நிறைவு பெறும்.

கீரிமலை காசி விஸ்வநாதர் கோவிலில் ஜம்பொன் நந்தி பிரதிஷ்டை

ஜேர்மன் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பழம்பெரும் ஜம்பொன் நந்தி விக்கிரகம் இம்மாதம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

இராவணதேசம் நூல் வெளியீடு

திரும்லை நவம் எழுதிய இராவணதேசம் நூல் வெளியீட்டு விழா 16-09-2017 மாலை கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அகில இலங்கை இந்துமா மன்றத் தலைவர் திரு. கந் தையா நீலகண்டன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. திருக்கோணேஸ்வரம், கன்னியா வெந்நீருந்று அகஸ்தியர் நிலையத்தின் இன்றைய நிலை தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட வரலாற்று ஆவண நூலாக இந்நால் கருதப்படுகிறது.

கொலுக்காட்சிகள்

Print Master. T.P. 021-205 3322